

DZECYNNY MALOWÓNY SWIAT

Éwa Warmòwskô

DZECYNNY MALOWÓNY SWIAT

Bąckô Hëta, 14 gòdnika 2015 rokù

Korekta języka kaszubskiego:
Danuta Pioch

Wydawca:
Stowarzyszenie na Rzecz Rozwoju Sołectwa Bącka Huta

Copyright © by Ewa Warmowska, 2015

Wydanie książki jest współfinansowane przez
Samorząd Województwa Pomorskiego

Nakład: 1400 egz.

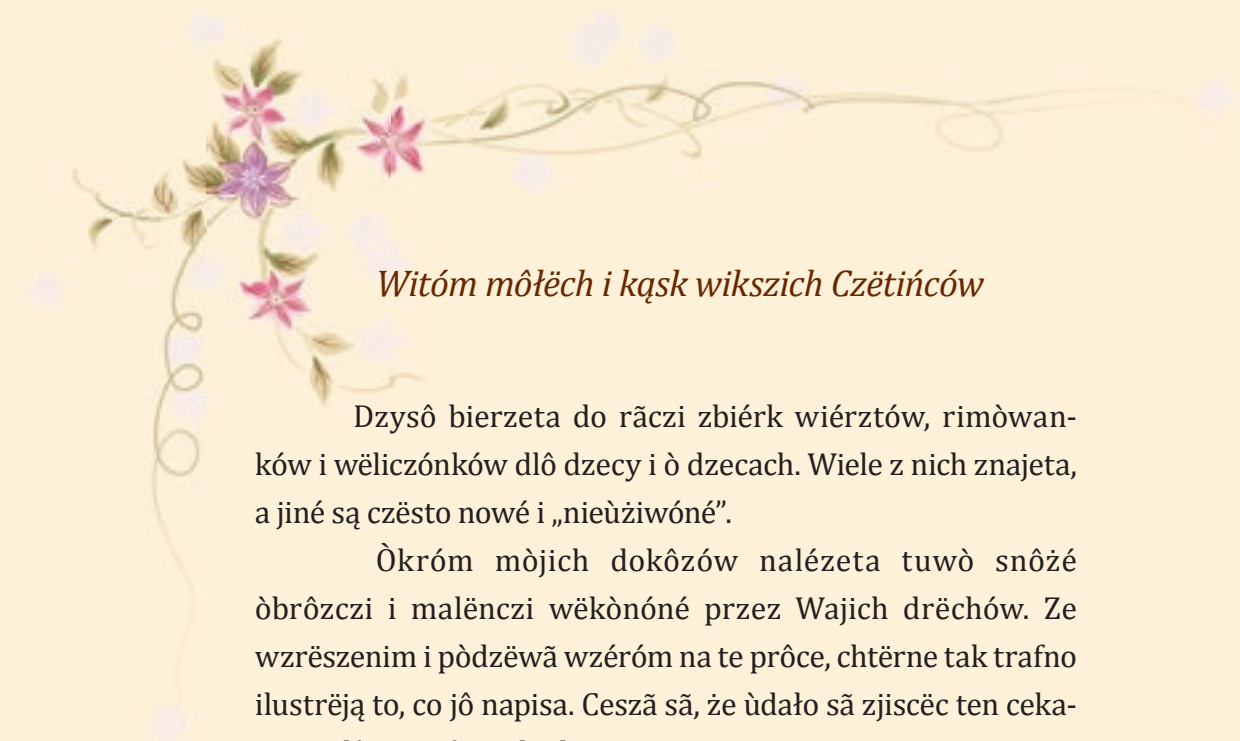
ISBN 978-83-923942-3-5

Druk i oprawa:
Drukarnia Wydawnictwa „Bernardinum” Sp. z o.o.
ul. Biskupa Dominika 11, 83-130 Pelplin
www.bernardinum.com.pl

*Dzeczynné lata są bezjiscënkòwé i snôžé jak krëjamny ògród,
dlôte pózni tak châtno są do nich pòwrôcô.
Na szczescé, wszëtcë bëłë czedës dzecama
i mają do czegò warcëwac...*

Darii, Filipkòwi, Amelce i Cyrilkòwi

Witóm môłëch i kqsk wikszich Czëtińców

Dzysô bierzeta do rãczy zbiérk wiérztów, rimòwan-
ków i wëliczónków dlô dzecy i ò dzecach. Wiele z nich znajeta,
a jiné są czësto nowé i „nieùziwóné”.

Òkróm mòjich dokôzów nalézeta tuwò snôzé
òbrôzczi i malënczi wëkònóné przez Wajich drëchów. Ze
wzrëszenim i pòdzëwã wzéróm na te prôce, chtërne tak trafno
ilustrëją to, co jô napisa. Ceszã sã, że ùdało sã zjiscëc ten ceka-
wi wëdôwny pòmëslënk.

Stolemno dzãkùjã Przemkòwi Łagòszowi za brzado-
wé wespółdzejanié przë wëdanim pòsobny ksążczy i za to, że
rozmieje zjiscëc to, co dlô jinëch je niemòżebné.

Słowa pòdzãczy nôleżã sã téż Dance Pioch za czuwa-
nié nad jãzëkòwą bezzmiłkòwòscã mòjich tekstów i Lucynie
Kòszôłce, chtërna artisticznym òkã przëzëra sã malënkóm
w ti ksążce.

Éwa Warmòwskô

Najõ chëcz

Sztërë scanë, òcna, dwiérze, dak i kòmin,
to bùdìnk, chëcz, mòj dodòm.
A bënë jizbë, kùchniõ, kàpnica
to mòl do żëcõ.

W chëczë mèma, tatk, sostra, brat,
a czasã starka i stark.

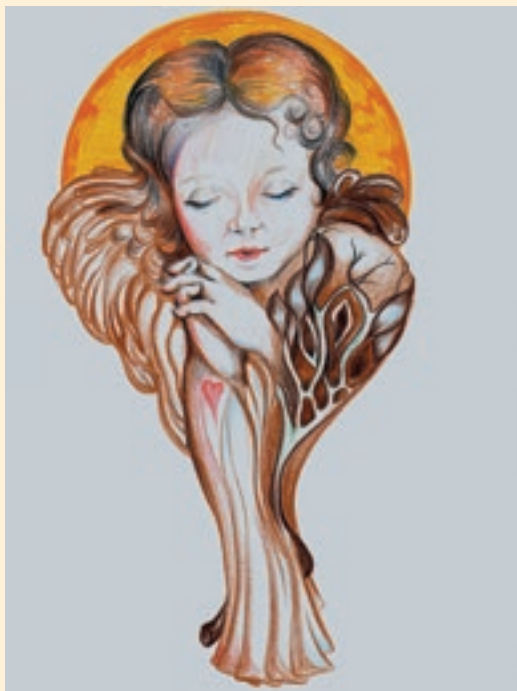
Bùdìnk to blòs sã scanë,
a jak tam mieszkómë mē:
mèma, tatk, dziecë, starkówie,
to je chëcz, dodòm,
gdze z chãcã wrócómë,
gdze nama pòspòl dobrze je.

RODZËNA I CHËCZ

Wiktoria Kuczkowska, III klasa, Dzierżążno
SP im. H. Sienkiewicza w Dzierżążnie

Lucyna Koszałka, Karczewko
Kategoria - dorośli

Andrzej Krefta, VI klasa, Kawle Dolne
Zespół Placówek Specjalnych w Kartuzach

Pamiãtóm wszëstkò

nôzwëskò

kùli lat

móm

miono

Adres

Bëlno znajã adres swój:
miono i nôzwëskò,
wiém, gdzie mieszkóm,
kùli lat móm.
Nigdzie sã nie zgubiã,
bò pamiãtóm wszëstkò.

Katarzyna Leszkowska, III klasa, Egiertowo
Gimnazjum im. Jana Pawła II w Sominie

Aneczka

To jô, Aneczka.
Wcyg zadôwóm pëtania,
bò wszëtkò wiedzec chcã.
Mëma, pòwiëdz, co to je?
Tatkù, tatkù, rzeczë mie!
Lubiã bôjczy i zabôwczì,
wnetka sama bãdã czëta ksążczy.
Môlé rãce, môlé nóżczy,
bò móm mało lat.
A tak baro, baro chcã
pòznac całi swiat!

Oliwia Teclaf, IV klasa, Bącka Huta
ZS-P „Mała Szkoła” w Szopie

Bãdã gbùrã dlô Dawidka

Mój tatë je gbùrã
Òn kòchô swòjã zemiã.
Jô razã z tatã
czãsto jidã w pòle
i ni mògã napasc zdrokù,
tak ti snôzotë je tuwò wiele.

Miedze z zelonyma krzama,
tej-sej czerwiony jarzëbòk,
ptôszë gniôzda, jeżënë,
nen stówk zarosłi strzënë
i pòla na chtërnëch rosã
taczë bòkadné plónë.

Jak jô bãdã wiôldzi
i mòcny jak mój tata
tëz chcã bëc gbùrã
i òrac kaszëbskã zemiã
snôżã, bliskã sercu, na swiece jedinë.
Mój tatë nauczil mie jã tak kòchac,
że nigdë sã z nią nie rozstónã.

Maciej Mejer, IV klasa, Chojna
SP w Koloni

Chto tak ò nas dbô

Reno pòkrzésnik czekô na stole,
to mëma gò dlô nas ùszëkôwa.
Do szkòłë pòdpòłnik wez – przëpòminô –
bò kòżdë dzeckò mùszi zdrów jesc.
Na pòłnié bądze smaczno zupa
i plinçe z bùlew jesz.
Tak smakòwito, jak nasza mëma,
nie gòtëje nicht.
Na pòdwiëczòrk brzòd i swiëzi kùch,
mómë na te smaczci wiòldzi aptit.
Pòzni do wëczërzë pòspòłu sadniëmë,
to mdze òstatny mòltëch dzys.
Pò jedzeniëm pòmòżemë mëmie ze stòłu sprzątac,
niech òna òdpòcznie pò trudze dnia.
Kòchónò mëmùszkò, baro dzäkùjemë,
że wiedno dbòsz ò nas tak.

Anna Białk, V klasa, Bącka Huta
ZS-P „Mała Szkoła” w Szopie

Mòja starka

Mòja starka je nòlepszò na swiece!
Znaje nòpiäkniészë bójczy,
mò zaczarzony ògròd.
Nie zmiszlóm, kòzdi gò mòże òbaczec.
Ù starczy kùr mie reno bùdzy
głosnym kikiriki!
Chòc pòdëszka mitkò jak pùch,
na pòwëkach móm jesz spik.
A tuwò słunkò złotima parmieniama skrzi.
Òpòcuszku, na pòlcach wstòjóm,
niech starka jesz spi.
Timczasã òna rëchli òd słunka wsta,
jak skòwronk domòcy
ùsmiëwkã i dobrim słowã
òbùdza nowi dzëń.
Ju w kùchni sã krzàtò,
prawie zaczarza gazowi blacyk.
Smaczno pòchnie jestkù,
bò tak jak starka nie gòtëje nicht...
Mòja starka je nòlepszò na swiece!
Wiedno dlô mie nalëze czas.
Nie zmiszlóm, baro jã kòchóm!
I jak tu nie wierzec pròwdã gòdającym
dziecóm?

Vanessa Pioch, I klasa, Sierakowice
SP im. F. Ceynowy w Sierakowicach

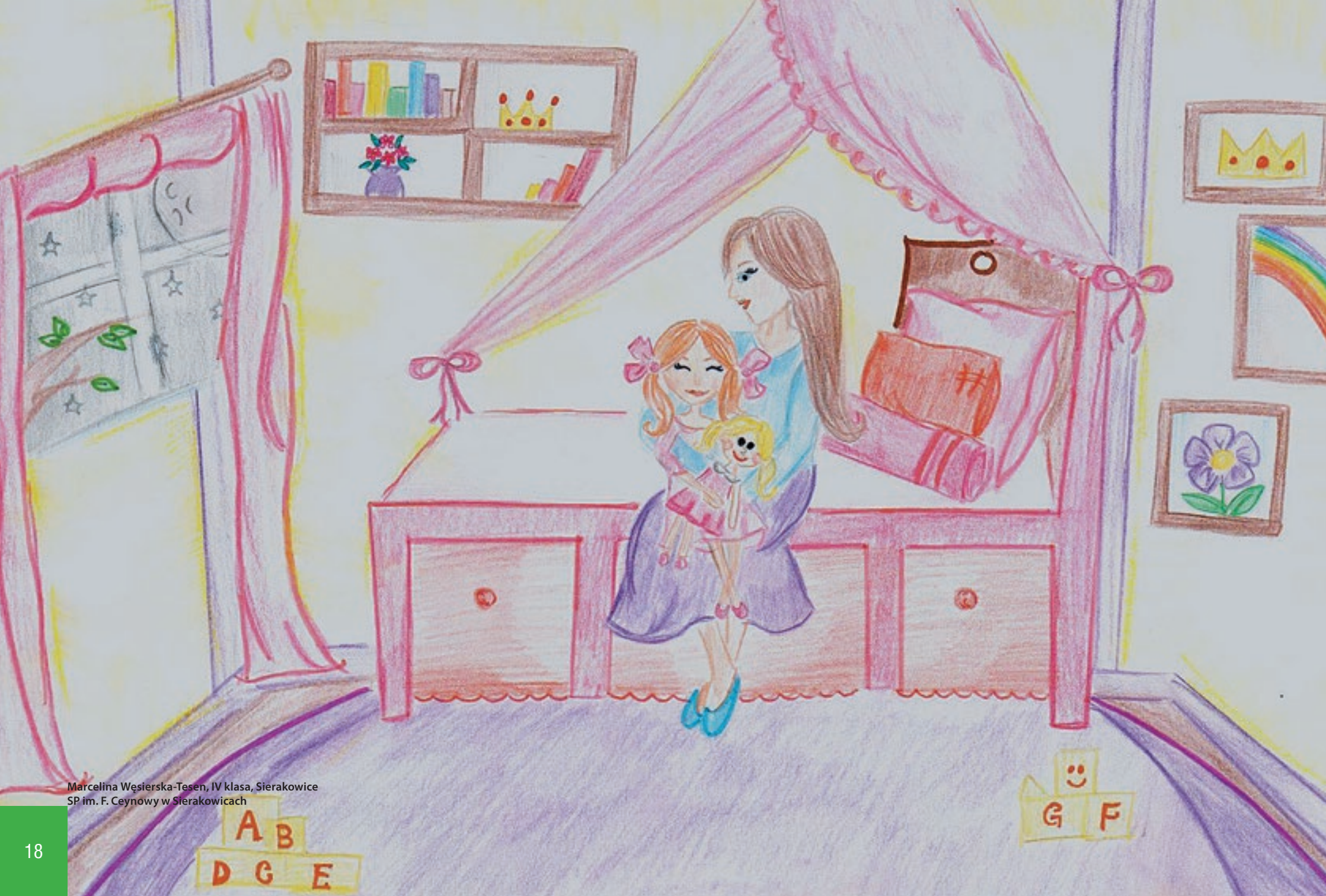

Kinga Sychta, V klasa, Mojusz
SP w Mojuszu

Dlô mëmë

Słunuszkò ze spikù wstało
i mie ò czims przëbôczëło.
Mëma mô dzys swòje swiãto,
ò tim doch kòżdë dzeckò pamiãtò!

Nëkóm na łakã pò kwiôtczi:
marzëbiónczi, zwónczi, niezabôczczi.
Dóm je mëmie, òbłapiã jã wkół szëji,
bò baro kòchóm mëmùszkã swòjã!

Marcelina Węsierska-Tesen, IV klasa, Sierakowice
SP im. F. Ceynowy w Sierakowicach

Jiwer z pùpką

Mëma, mëma
òbacz le,
mòja pùpka chòrò je!
Brzuszk jã bòli,
główka téz,
tak mòckò płacze,
pòmóz ji!
Mëma pùpkã pòmùjka,
na klin dzeckò swòje wzã.
Zaspiéwa kòlibiónkã.
Ùsnãła córeczka,
pùpka ju nie płacze.
Blós kòchónò mëma
znaje czarè taczé,
I wierzèc mòżesz czè téz nié!
Mëma na wszètkò radã mò,
mëma pò pròwdze wszètkò wié!

Dąbrówka Borowska, zerówka, Kamienicka Huta
ZS-P „Mała Szkoła” w Szopie

Mój janiółk

Nad mòjim łózkã
wisy janiółk wężłobiony z drzewa.
Mô gąbkã òtemkłą
jakkbë wcyg chcôł spiewac.

Janiółka zrobił dlô mie stark,
bë mie pilowôł
w dzień i òb noc
i chrónił òd złégò.

Na wiedno
bãdã mia w pamiãcë
tëch, chtërny mie kòchają,
bò dzãka nim
jem tak szczestlëwò
jak le bëc mòże!

Chto je kòchóny
rozmieje kòchac szczerze!

Na dobranoc

Nigle spac sã pòłożã
wzéróm na wieczórné niebò,
a gwiondzë do mie pùszczają òkò
mëszlã sobie, òne gwësno
ze swòjich niebiesczich gniôzdków
mërgają do nas z wësoka.

W dzień spią smaczno
a Matka Bòskò òkrywô je deką
i kładze na blónów pòdëszczci.
Òb noc bùdzą sã te skrë złoté,
bò są cekawé
czë dzecë jesz sã mòdlą,
czë ptôszczy ùsnãlë,
czë miesądz wëplënął ju na strzébrznym
bòce...

Matka Bòżò jak kòżdô Nënka
bezùstòwno sã krzãtò
i mô taczé dobré serce,
że pòceszëc rozmieje nawetka nômiészé
stworzenie bòżé.

Je kòl mie czej rãce do mòdlëtwë skłòdóm
jak starkòwi przënôszóm jestkù do łóžka
jak z bracynkã sã bawiã
jak czëtóm òpòcuszkù.

Dzãkùjã Bòżò Nënko, Swiόνowskò,
Swórzewskò, Swójjskò
Terò ju mògã w ùbëtkù spac do rena.

Dobranoc.

Aleksandra Czerwionka, II klasa, Mirachowo
Gimnazjum w Szopie

Kinga Kuziemkowska, IV klasa, Łączyno
SP im. E. Kwiatkowskiego w Stężycy

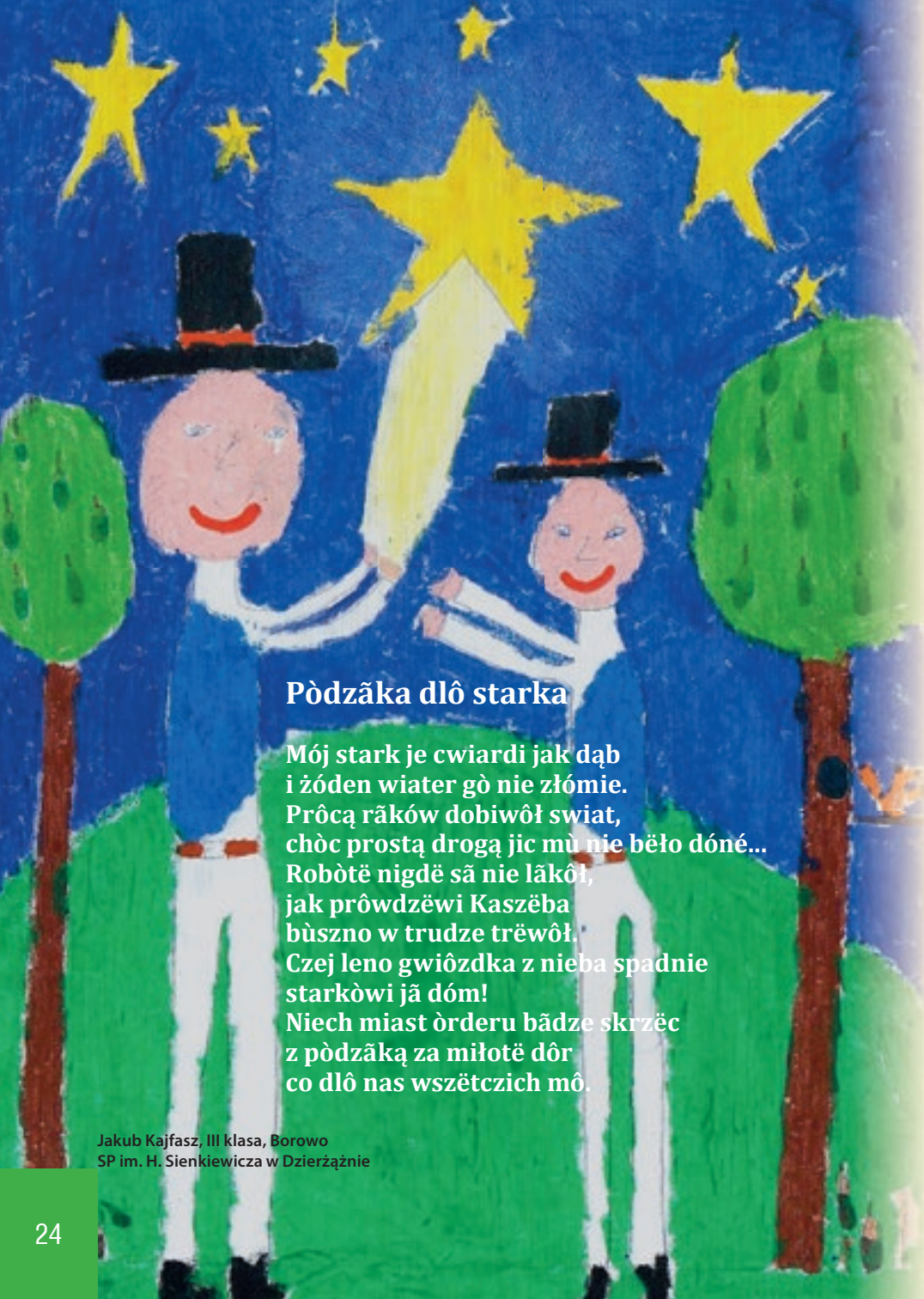
Najô chëcz

Sztërë scanë, òkna, dwiérze, dak i kòmin,
to bùdink, chëcz, mój dodóm.

A bënë jizbë, kùchniô, kapnica
to mól do żęcô.

W chëczë mëma, tat, sostra, brat,
a czasã starka i stark.

Bùdink to blós są scanë,
a jak tam mieszkómë më:
mëma, tat, dzecë, starkòwie,
to je chëcz, dodóm,
gdze z chãcã wrôcómë,
gdze nama pòspół dobrze je.

Pòdzãka dlô starka

Mój stark je cwiardi jak dąb
i żóden wiater gò nie złómie.
Prôcã rãków dobiwół swiat,
chòc prostã drogã jic mù nie bëło dóné...
Robòtë nigdë sã nie lãkòł,
jak pròwdzëwi Kaszëba
bùszno w trudze trëwòł.
Czej leno gwiónzdkã z nieba spadnie
starkòwi jã dóm!
Niech miast òrderu bãdze skrzëc
z pòdzãkã za miłotë dór
co dlô nas wszëtczich mô.

Jakub Kajfasz, III klasa, Borowo
SP im. H. Sienkiewicza w Dzierżążnie

Òczë mëmë

Farwny je swiat dokòła.
Mòdré niebò z blónama jak pùchòwé pierznë
wzérò z górë.
Słúnce nibë złotò kùla ògrzëwò nas.
Zelonò tròwa na łące
ùbestronò je biòłima malinczima marzëbionkama
do plòtaniò wióneków.
Czòrnã zemiã na pòlu
òrze tatk.
Apfelzynowi mòtil co letëchno lecy w dól
ë czerwiony zòpad słunòszka
co jidze prawie spac
snòżë sã.
Ale nôpiãkniészë sã
òczë mëmë
co mają wszëtczë farwë w se.
Czej na mie wzërajã
tej na niebie wiedno tãga je.
Jò dzysò zebierzã nôpësziészë kwiatë w jeden lop
ë dóm je mòji mëmie,
niech nima ceszi sã.

Nikola Hejka, V klasa, Kartuzy
SP nr 1 im. Św. Kazimierza w Kartuzach

Weronika Bładowska, VI klasa, Bukowina
ZS-P w Bukowinie

Roczëzna

Na roczëznã Natalczy
przëszło gòscy wiele.
Niesą dôrënczi
i sto lat spiëwają.
Natalka z ùsmiëwkã dzãkùje,
gòscy do stołu rôczy,
gdze torta ze swiëczkama stoi
i wiele jinszych smaczków,
chtërne lubią dzecë.
Wszëtcë bawią sã wiesòło,
Natalka długò nie zabòczy tegò dnia.
Jak za rok znòwù sã pòtkają,
to kòzdi bądze starszi,
bądze miòł wicy lat...

W kapnicë

Jô w kapnicë lubiã mëcé,
wôda, mëdło, gąbka, rącznik.
Prësk, prësk, prësk –
czësté rãce, szëja, twôrz.
Jô w kapnicë lubiã mëcé.
Bruđu nijak sã nie bôjã,
bò sã chãtno mëjã.

Izabela Czerwionka, II klasa, Mirachowo
Gimnazjum w Szopie

W mëminym ògródkù

W mëminym ògródkù piãkno rosce wszëtkò.
Je kapùsta, salôta, marchew i piotrëszka.
Nie felëje bòbù, cëbùlë i grochù.
Są gùrczi, dil, radischi – wszëtczégò pò trochù.

Roscą téż w ògródkù wszelejaczé kwiôtczì:
tërczi, pannë bez płot i żółtëchné nokce.
Są złocësté astrë, czerwioné lewkònie,
snôżo pòchną róże, wësocze tëlponë.

Ale ò ùprawë mùszi baro dbac,
żebë pòzni bëło co z ògrodu brac.
Ùkrãpiã rãkòwë i pòmògã płoc,
bò chcã jak mëma robòcò bëc.

W mëminym ògródkù piãkno rosce wszëtkò,
i pò prôwdze wëdrzi jak cëdowny rôj.
Prôcą rãków mòże człowiek dobëc wiele
i sã brzadã ceszëc i redowac tejl!

Wartysław Borowski, II klasa, Kamiénicka Huta
ZS-P „Mała Szkoła” w Szopie

Wierztka ò ùspôwanim

To bądze wierztka takô malinkô,
żebë jã czëtac dëcht przed spikã.
Ò tim jak wieczór pòmału zapôdô
i dзецóm spiącë òczka zamikô,
ò mëmie co bôjczy òpòwiôdô
kòlibanim i spiéwã ùspôwô,
a na dobranoc wiater szëmi w drzewach:
czas spac, czas spac ju trzeba...
Farwnëch spików dzôtkóm żëczy.
Òbùdzta sã dopiérze reno
jak słunkò bez òkno zaswiëcy...

Laura Złoch, V klasa, Baćka Huta
ZS-P „Mała Szkoła” w Szopie

Niedzela

Spiã sobie dŕęzi niŕ wiedno,
Pòkrzésznik jém pòspół z mëmą i tatkā.
Półnié je dzys taczé smaczné,
i ceszã sã, ŕe rodzéców blós dlô se móm...
Rozdówómë sobie ùsmiëwczì z wszëtczich strón.
Niedzela to nasze szczescé,
chòc chùtkò sã kùńczì, calëchnô je nasza.
Czekóm na pòsobny dzén
czedë znôwù bãdzemë tak bliskò se.
Razã.

Julia Bednarek, II klasa, Sierakowice
SP im. F. Ceynowy w Sierakowicach

Ò PÒSŁĚSZNOCE

Marcelina Stencel, 3 lata, Pałubice
Przedszkole Chatka Puchatka w Gowidlinie

Jakub Jeliński, VI klasa, Kamienicki Młyn
SP w Kamienicy Królewskiej

Edyta Jakusz, III klasa, Kiełpino
Zespół Placówek Specjalnych w Kartuzach

Anielszcé dzôtchi

Pòslészny drëch i drëszka
nigdë sã nie wadzą
i wiedno są w zgòdze,
a snòżich słów pòslësznotë ùżiwają
nié blós òd swiãta
le na co dzén.

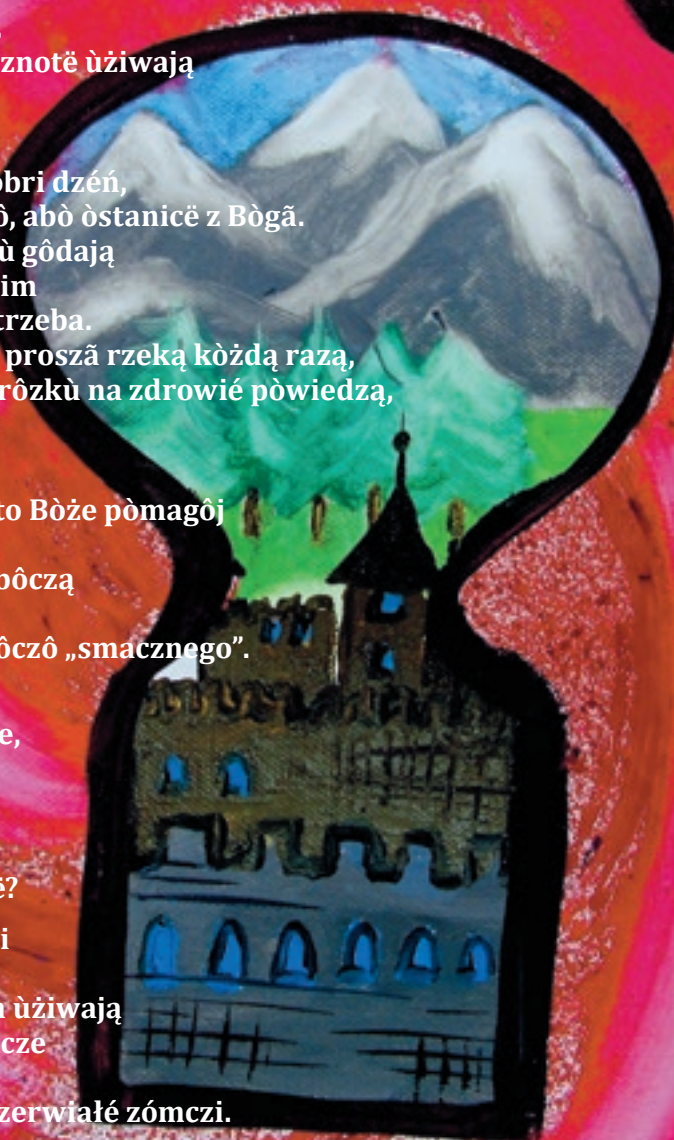
Witają wszëtczich: dobri dzén,
żegnają: do ùzdrzeniô, abò òstaniçë z Bògã.
Czesc jedno drëdżémù gòdają
przë kòżdëm spòtkanim
i przeproszòm jak je trzeba.
Dzàkùjã, Bóg zapłac i proszã rzekã kòżdã razã,
a jak chto cziwnie zaròzkù na zdrowié pòwiedzã,
bò i za czim tu żdac
z bëlnią òdpowiedzã.

Jak chto w pòlu robi, to Bòże pòmogòj
piãkno pòwiòdają.
Przë mòltëchù nie zabòczą
ò Bòże przeżegnòj,
co w pòlaszëznie òznòczò „smacznego”.

Dobri wieczór witają
czedë cemno przinǳe,
żeczã dobri nocë,
jak sã spac ju kładã.

Czë to są janiółczì,
czë pò pròwdze dzecë?

Tak pòslëszné dzôtchi
wcale nie są z bòjczi,
leno słowa, chtërných ùżiwają
są jak zaczarzoné klucze
co òdmikają
nawetkã nòbarżi zadzerwiałë zómczì.

Krystyna Klamrowska, II klasa, Bącz
Gimnazjum w Szopie

Martyna Fiołek, III klasa, Kartuzy
Gimnazjum im. ks. A. Arasmusa w Kiełpinie

Czarë

Chtëż przed szpégłã dzysô stoi,
jaczës dzywné minë stroji?
Włosë nieùczosóné, sęczenka pògniotłò i ùczapónò!
Mëma jaż za głowã sa chwôtò.
Chto to je?
Gdze òsta mòja córeczka,
je to mòżno, że chtos jã pòdmienił mie?
Jenë, jenë, co terô mdze!
Nie dérowa długò,
wróca z kapnicë prôwdzëwò môłò dama:
twôrz ùmëtò, włosë ùczosóné,
sęczenka czëstò, wëplatowónò.
Jak terô w szpédzel przëzdrza sã,
ùsmiëwk rozjasnił ji twôrz.
Mëma tej rzekła:
terô pòznajã swòje dzeckò,
to doch je mòja kòchónò córeczka.

Taczi knôpik

Jeden knôpik
nikògò nijak nie slëchôł,
czëł dobrze, jak miôł co dostac,
leno, czej miôł co zrobic,
bël czësto glëchi.

Pò sto razy ò wszëtkò
prosëc gò bëło trzeba,
a òn i tak nick nie czëł.
Wiôlgò z nim bëła biëda!

Jaż tatł pòwiedzôł:
kùnc taczych pòstãpków,
tak dali bëc ni mòże!
Mùszi bëc jinaczi!

Òdtąd nict knôpika nie wòłôł
i ò nick nie prosył.
Jak chesz bëc sòm sobie,
òstón glëchi...

Zasromił sã tedë baro
swòjich starszich przeprosył
i... cëdowno òzdrowiôł!
Wicy ju nie ùdówôł, że je glëchi.

Natalia Okuniewska, IV klasa, Klukowa Huta
SP im. A. Majkowskiego w Klukowej Hucie

To jô

To sã mòje rãce,
to sã mòje nóżczë,
to je mój brzuszcz,
a w nim pãpùszk.

To szëja, to głowa,
to òczë, to ùszë,
to nosk, a to gãbka,
to sã mòje włosë i snòzò frizura.

Piãkno sã przëwitóm,
pòdóm rãkã prawã,
tej sã ùkloniã
i z ùsmiëwkã na twarzë
pòwiém „Dobri dzëń”.

Jak chesz bëc pòslësznë
to zrób tak, jak jô.

Natalia Bulczak, III klasa, Bączka Huta
ZS-P „Mała Szkoła” w Szopie

Karol Kajfasz, I klasa, Borowo
SP im. H. Sienkiewicza w Dzierżąźnie

JIGRË

Hubert Brzeski, III klasa, Załakowo
SP w Załakowie

Adam Wesołowski, II klasa, Dzierżąno
SP im. H. Sienkiewicza w Dzierżąnie

Kinga Czajkowska, II klasa, Żukowo
Zespół Placówek Specjalnych w Kartuzach

Roksana Kuszaj, IV klasa, Wyczechowo
Zespół Placówek Specjalnych w Kartuzach

Bal przestrojńców

Dzysô je w szkòle wiôldzi bal,
przestrojńcë przinďą nań.
Bãdze słoń z rórą miast trãbë,
Zorro w masce i kòt w bótach.
Wróżka, kòminiôrz, pòlicjant,
nurk, królewionków piãc, kòsmiãta
i jesz wiele rozmajitëch gòscy tu zawitô.
Bãdą jigrë, smiëchë, tuńce.
A jak skùnczi sã ju bal,
wszëtczim bãdze përnã żòł.

Jakub Klamrowski, II klasa, Szopa
ZS-P „Mała Szkoła” w Szopie

Do pôrë

Prawô nóżka, lewô nóżka
to je nôlepszô pôra.
Mòże chòdzëc, maszerowac,
biegac, pòdskakiwac,
jachac na kòle, skakac na skòczónce,
kòpac balã, grac w klasë, tuńcowac.
Prawô nóżka, lewô nóżka,
wieczór je ùmij i hòp do łóżka!

Kacper Adamycz, klasa V, Kartuzy
SP nr 2 im. M. Kopernika w Kartuzach

Jigra w pąktë

Roslë sobie w lese grzëbë
pròwdzywcz i gãsé pãpczi
i pòtrus rósł czerwóny
co bielëchné miół pąktë.

Hòp, hòp trala la,
kòzdi mòże w pąktë grac.

Jaczé fëjné to òbùcé
co pòtrus mò,
zòzdrozca mù makówka
terô w pąktë grô.

Hòp, hòp trala la,
kòzdi mòże w pąktë grac.

Nasta prawie takô móda,
wiòldzé pąktowanié.
Mògą piedzi bëc na noskù,
abò w pąktë òbleczenié.

Hòp, hòp trala la,
kòzdi mòże w pąktë grac.

Ten chto z nama zagrac chce
mùszi jaczis pąktë dac.
Takô jigra pòwiém wóm
to je redosc, spròbùj sóm.

Hòp, hòp trala la,
kòzdi mòże w pąktë grac.

Aleksandra Głodowska, I klasa, Bącka Huta
Gimnazjum w Szopie

Marta Melibruda, II klasa, Miechucino
SP w Miechucinie

Kònik na biegùnach

Jadã na kònikù drzewianym,
spòd biegùnów sèpiã sã skрэ.
Trzimiã za grzèwã mòjégò hiszka,
cèż to za jazda je!

Jadã na kònikù drzewianym
że tuńcèje pòdłoga, pòsowa i scanë.
Drzewiany kònik – snòzò zabòwka –
sygnie blòs mòckò za grzèwã sã trzèmac.

Kònikù drzewiany,
tak pèszno sã zybac òd scanë do scanë.
Smiejã sã, ceszã i redějã tak,
że mògã jachac w dzecynny fantazji swiat!

Wiktoria Kuczkowska, III klasa, Dzierżążno
SP im. H. Sienkiewicza w Dzierżążnie

Krôsniâta

Môli ludkòwie na stółczkach sedzą
i przë stoliczkach pòlenkò jedzą.
Mòlinczé łëzeczczi w rączkach trzimają
z mółëch miseczków zupkã zjòdają.

Jak sã ju najedzą
to na szpacérã chãtno wëchòdzą.
Krôsniâta baro ò zdrowié dbają,
dlòte tak długò na swiece żëją.

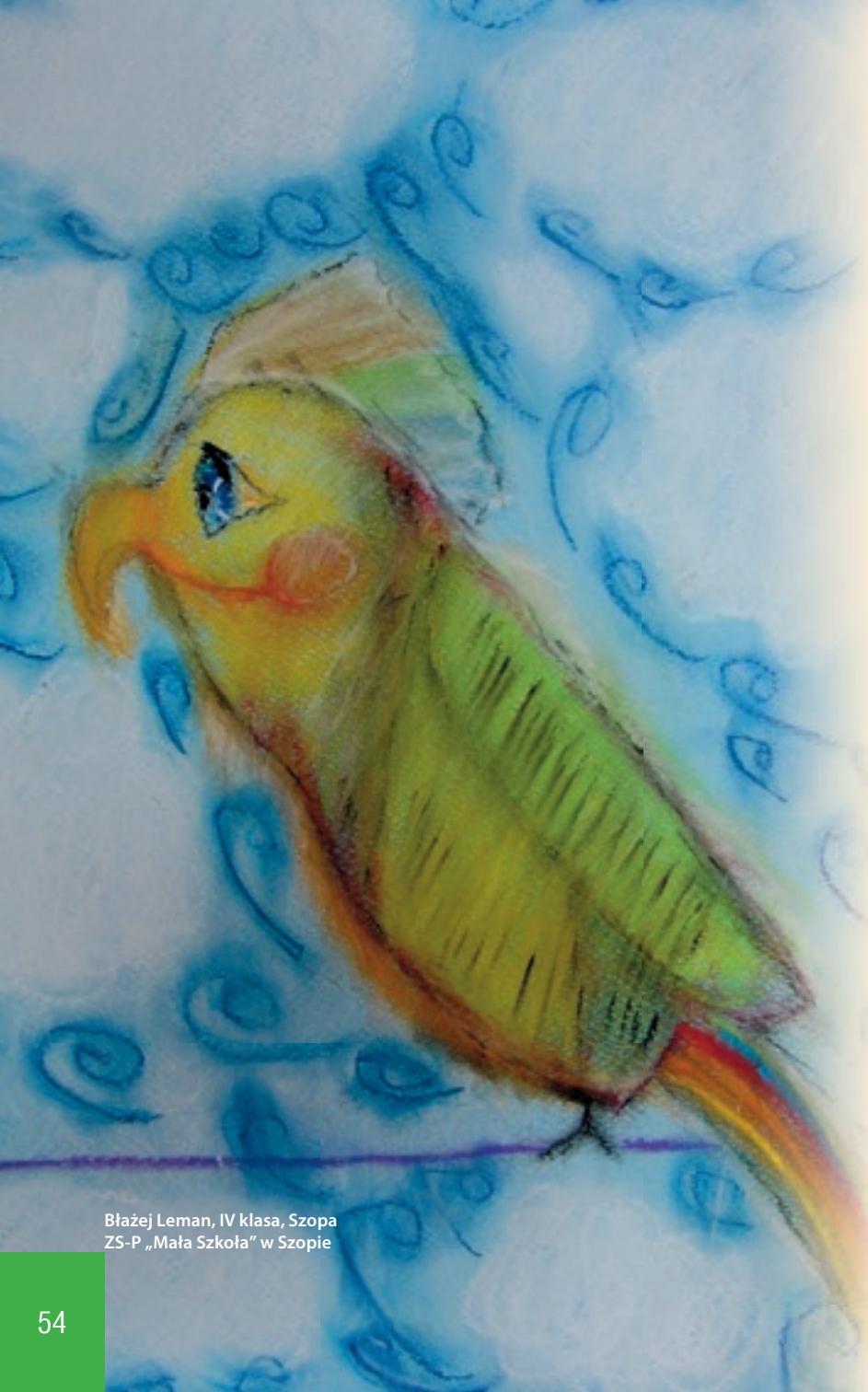
Jak chto nie wierzi
niech zamknie òczë,
bò tedë nôlepi
mòże krôsniâta òbaczëc...

Julia Woźniak, II klasa, Sierakowice
SP im. F. Ceynowy w Sierakowicach

Mòja òrkestra (dlô Wartka)

Lubiã na bãbenkù grac:
bùm, bùm, pac, pac!
Talérze brzãczą tak: bùm, bùm, trach, trach!
Tambùrino graje: czaps, czaps, czaps!
Zwónczi zwònią: dzyń, dzyń, dzyń,
a cymbałczy: plim, plim, plim!
Klekòtka klekòce: rims, rims, łubùdu!
Fějną òrkestrã móm
i na wszëtczim grajã sóm!

Redosc (dlô Zuzë)

Jem wiesoło jak mòtilk,
abò jak ptôszk
co skôcze pò dróce.
Tak mie sã
chce wiedno smiôc,
że stark nazewô
mie smiészka.

Spiewac téż jô baro lubiã:
doma, w szkòle, dze sã dô.
Je redosné mòje żécé,
bò smiéch i spiéw
je czãsto w nim.

Chòcbë wiater,
chòcbë deszcz,
chòcbë czôrné blónë bëłë
wcyg na niebie,
Smiéchã je roznëkóm
i redosc rozsejã wkół siebie.

Bò chto sã lubi smiôc,
chto jinym redosc dôwô,
ten dobré serce mô
i sóm je baro szczestlëwi.

Błażej Leman, IV klasa, Szopa
ZS-P „Mała Szkoła” w Szopie

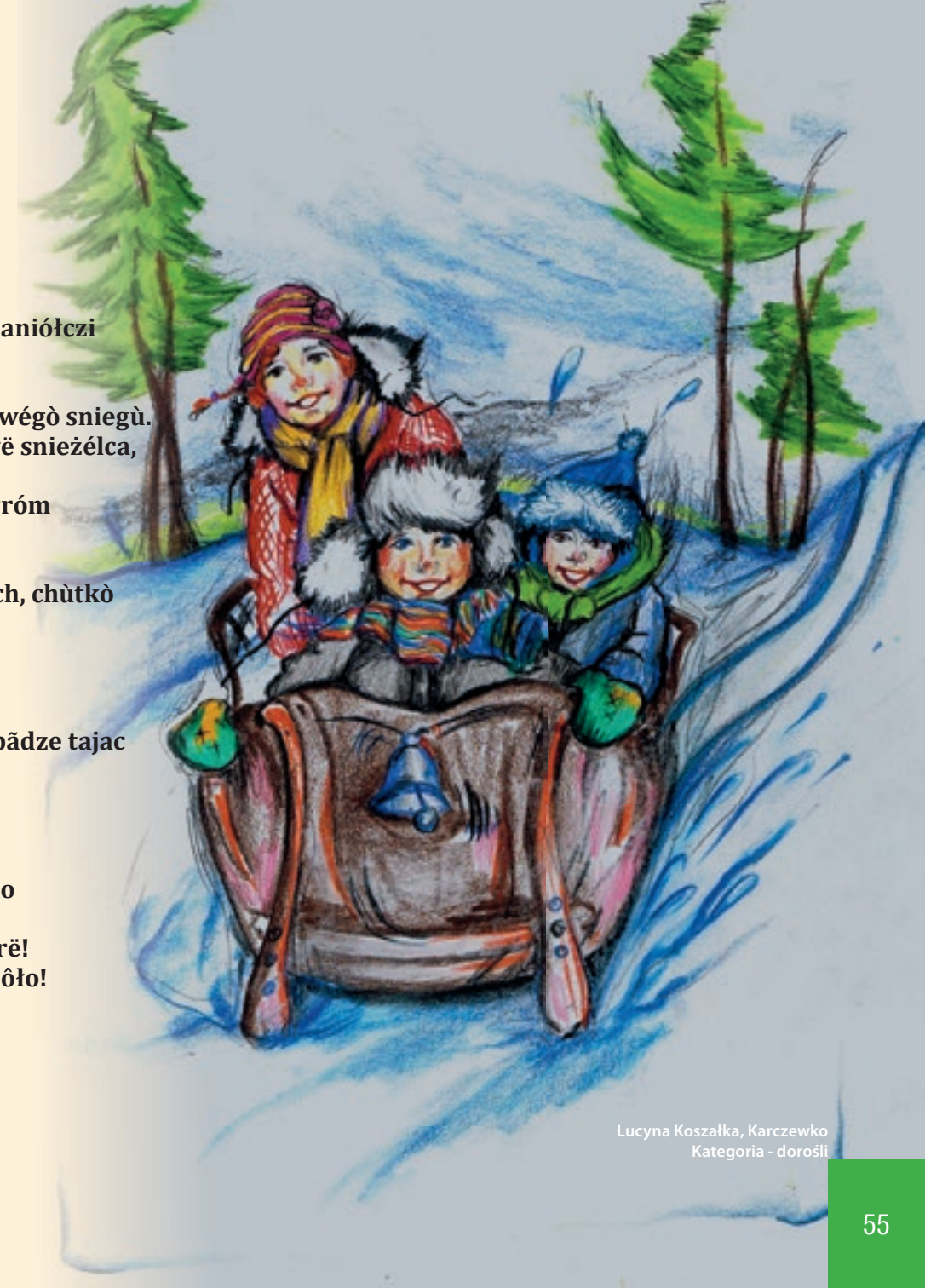
Zëmòwé jigrë

Przëlecałë skrzidlaté janiółtzi
prosto z nieba
przëniosłë na zemiã
biôłé gwíôzdczi pùchòwégò sniegù.
Bãdã terô dzôłtzi lepilë snieżélca,
Bãdze jim wiesoło,
smiéchóm, tuńcóm, jigróm
nie mdze kùńca.

Na sóneczkach, pùrgach, chùtkò
z górczi na dół
jadã na miónczi
tak piãkno sã bawiã.

A jak sã ôcepli i snieg bãdze tajac
strëdżi wòdë pòplëną
zëmã weznã z sobã,
janiółtzi ôdleca...

Chòc bãdze kãsk teszno
Nie jiscë sã baro.
Za rok znówù bãdã jigrë!
Za rok znówù bãdze biôło!

Lucyna Koszałka, Karczewko
Kategoria - dorośli

Filip Kąkol, III klasa, Goręczyno
SP im. H. Sienkiewicza w Dzierżąźnie

Saniówka

Jedze saniówka, jedze,
a dzôtczy sã ceszą.
Zwònią zwònczi, zwònią
sònieczeni sã spieszą.

Czasã chtos ze sònków
na biôli snieg spadnie.
Chùtkò sã pòdniese
i zarò nazòt sadnie.

Òj saniówka, sanica,
sniegòwò ùcecha.
Swiat zaczarzony na biôło
tak pëszo skrzi.

Pò pròwdze nie wiém,
czë sanica i biôłosc
to jawa?
Czë na jawie snik?

Wesoły świat

Skôcze Ala,
Skôcze bala,
Skôcze żaba,
Skôcze kòt.
Terô wszêtczim sã wëdôwô,
że świat całi skôcze mët.

Mòje nózczì téż chcą hòpsac
na skôczónce,
na zelony, mītchi łące.
Jeden, dwa,
Jeden, dwa,
Je wesoły całi świat!

Izabela Krupa, III klasa, Borowo
SP im. H. Sienkiewicza w Dzierżąźnie

Ò KASZÈBSCZIM
SWIECE

Filip Kąkol, III klasa, Goręczyno
SP im. H. Sienkiewicza w Dzierżążnie

Alicja Majkowska, III klasa, Somonino
Gimnazjum im. Jana Pawła II w Somoninie

Hubert Białk, I klasa, Bącka Huta
Gimnazjum w Szopie

Bana z lëtrama

Jedze bana, cãżkò pùchò,
Szesc wagónów cygnie w przódk,
W nich kaszëbszczé lëtrë jadą
I wżerają co je lóz:
Å blewiązką wcyg wëwijò,
Ë swé paktë trzimie dwa,
Ë swój sztrisz przed wiatrã chróni,
Bò sã nie chce zmienic w e.

Ù i ò téż jiwer mają,
Że jich sztriszczzi z lewi stronë
W prawi nórt sã przesuują.
Blós ô (z daszkã) cëchò sedzy,
Bò jak chto mô bëłny dak,
To mô bezpiek, a nie strach.

Jak ne lëtrë na plac wjadą,
Na szkołowi snôżi mól,
I je dzôtczi do se wezną,
Bana rëgnie w dól.
A w wagónach lëtrów szesc
W przódk sã chwatkò rwie,
Bò jész wiele jinszych dzôtków
Znac je baro chce.

Laura Złoch, V klasa, Bącka Huta
ZS-P „Mała Szkoła” w Szopie

Dominik Klamrowski, IV klasa, Bącz
ZS-P „Mała Szkoła” w Szopie

Kaszëbsczé smaczczì

Wszëtkò jedzenié je smaczné,
leno niech kòżdì, co chce, gòdò:
dlô Kaszëbë nad pùłczì ze sledzama,
plńce z bùlew, òkrasã, brzadowã i wrëkòwã zupã
nick lepszégò nie dò!

Môłi ricérz

W bôjkòwim swiece bôjkòwé żécé,
bôjkòwé téż przigòdë.
Jô jem òdwôżny ricérz bëłniòk,
z wszëtczim sobie dóm radã!
Űretóm królewiónkã
i zapadłi zómk.
Strasznych ùkòzków sã nie zlãknã,
to przestrojińcë sã.
Mój miecz to mòwa starków,
a jô jem ricérz môłi.
Taczé dzeckò, co pò pròwdze
niczegò sã nie bòji!

Anna Białk, V klasa, Bączka Huta
ZS-P „Mała Szkoła” w Szopie

Natalia Bulczak, III klasa, Baćka Huta
ZS-P „Mała Szkoła” w Szopie

Mòwa

Chòc jem jesz mòłò
i niewiele móm lat
pò kaszëbskù chcã kòrbic
jak starka i stark.

Cëż w ti mòwie naszi je,
że tak cygnie nas do se.
Kaszëbsczé zwëczy, mùzykã, spiëw,
lubiã tak baro, że jaż bierze dzyw!

Jak ùczëją mòje słowa
Starka, stark, mëma, tatk
gwësno ùceszą sã baro,
że pò naszémù gadac chcã.

Ta mòwa to je dôr,
co nas parłãczy i prowadzy,
Kaszëbskò mòwò kòchóm Ce
i dlòte Të nie zadziń!

Kornelia Paczoska, II klasa, Ostrzyce
SP im. Ziemi Kaszubskiej w Goręczynie

Ò PRZIRODZE

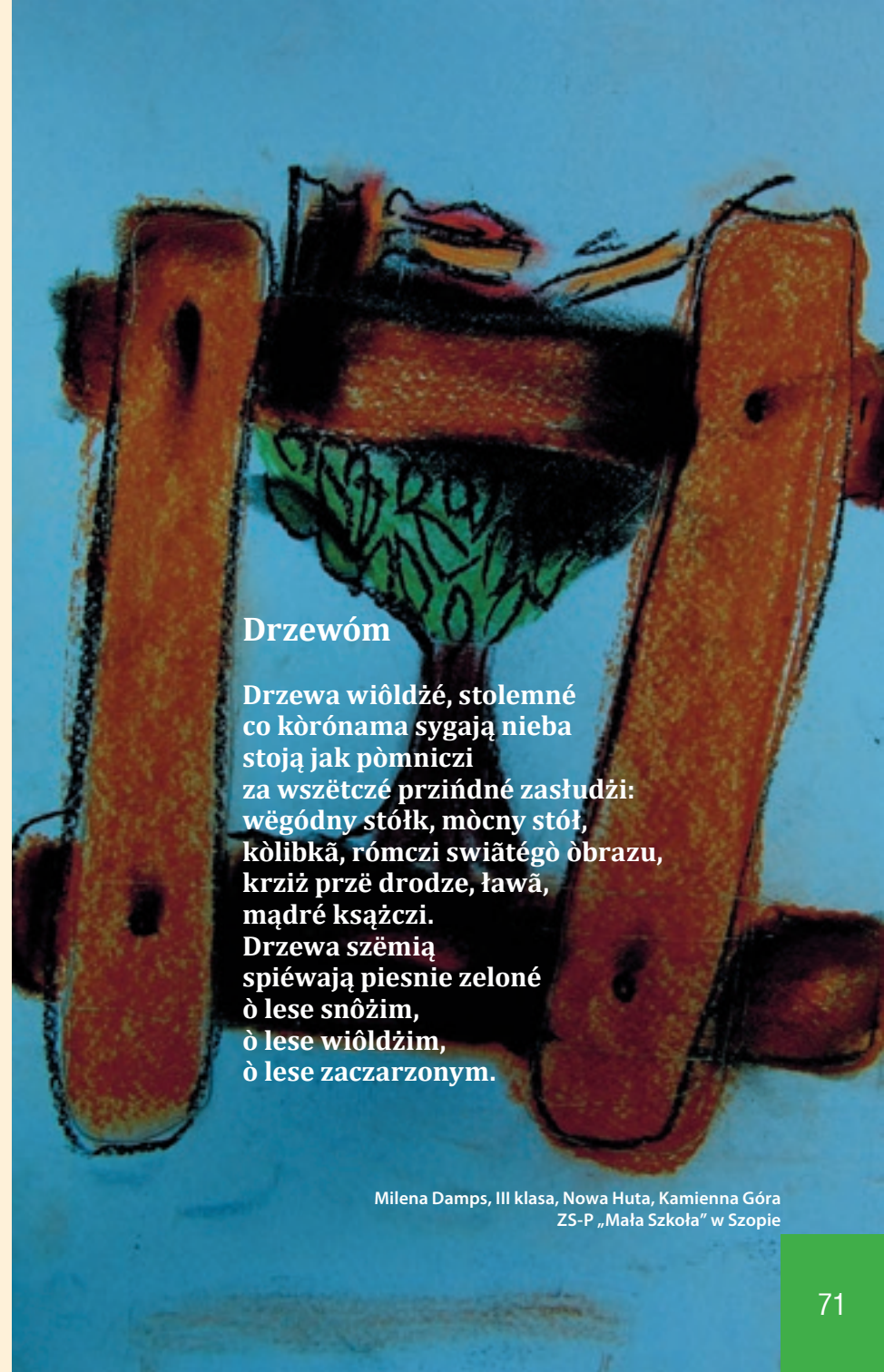
Dąbrówka Borowska, zerówka, Kamienicka Huta
ZS-P „Mała Szkoła” w Szopie

Eliza Jankowska, I klasa, Somonino
Gimnazjum im. Jana Pawła II w Somoninie

Nikodem Chylewski, IV klasa, Klukowa Huta
SP im. A. Majkowskiego w Klukowej Hucie

Drzewóm

Drzewa wiôldzé, stolemné
co kòronama sygają nieba
stoją jak pòmniczi
za wszëtczé przinédné zasłudzi:
wëgódny stółk, mòcny stół,
kòlibkã, rómczy swiãtégò òbrazu,
krziż przë drodze, ławã,
mądré ksążczy.
Drzewa szëmiã
spiëwają piesnie zeloné
ò lese snôżim,
ò lese wiôldżim,
ò lese zaczarzoným.

Milena Damps, III klasa, Nowa Huta, Kamienna Góra
ZS-P „Mała Szkoła” w Szopie

Czadë rokù

Ewa Warmowska

Zymk zelony
jak pierszé lëstë,

lato ceplé jak
parmienie słońca,

jesień òd wielënë
farwów gnie sã,

a zëma w biółim
kòżëchù róczi do
mroznégò tuńca.

Czadë rokù

Zymk zelony jak pierszé lëstë,
lato ceplé jak parmienie słońca,
jesień òd wielënë farwów gnie sã,
a zëma w biółim kòżëchù
róczi do mroznégò tuńca.

Karolina Naczek, II klasa, Kielcino
Gimnazjum im. ks. A. Arasusa w Kielcinie

Deszczik

Padô deszczik kap, kap, kap.
Mòkri je całi swiat.
Skôczą pò deszczu zeloné żôbczi,
skôczą przez plëtë wesołé dzôtci
chlap, chlap, chlap.
Mòkré bótë, mòkré nóżci,
leno w taczi dobri jigrze
nick dzôtkóm nie przeszkòdzy.
Kap, kap, kap, chlap, chlap, chlap
tak cédno mòkri je dzysô swiat.

Dwanôsce pětaniów

Co stēcznik dlô dzecy mô?
Sniég biôłi, letczy jak pùch,
jesz sònczi i zëmòwé zwònczi.

A gromicznik co dzòtkóm dô?
Lodowé pipë i pùrgówkã slëską mô.

Strëmiannik co dac mòze?
W marcu jak w garcu, kask sniegù, kask slunka.

A co łżëkwiat dlô nas mô?
Pierszé kwiatë, chòc jesz w sniegù, i pierszych
ptòszków spiew.

Co za pazëchą skriwô môj?
Òkróm slunka dô kask cepla i zelonosą
òbsëpie swiat.

Cëż czerwinc przëniese? Ni mòzëmë sã
doczekac!
Kùnc szkòłowégò rokù, òdpòczink w lece
i pòrcjã pòtròwniców ze smiotaną – jaż slëna
leczy.

Leno co dali, co dali?
Dali lëpińc zapòchnie lëpą i pierszé latosé jabka
nama dô.

Co jesz, co jesz, sã pitóm?
Zélnik zesecze zbòża, kwiatë i zela dlô nas mô.

Ni mògã sã doczekac, co jesz sã bądze dżało!
Séwnik przëwitò szkòłowi rok i zalilewią sã
wrzosë,
pòmalë zbliżò sã kùnc lata.

Co pò nim mdze?
Rujan pòmalëje lëstë na drzewach i jesz kòsz
grzëbów przëniese.

Czë to ju kùnc?
Nié! Jesënnym wiatrã smùtan nêkò lëstë
pò lese,
zapòli znitë na grobach, swiat pòsmùtnieje,
kùnczi sã
farwnò jesén.

A czym gòdnik nas zaskòczy, co w tim miesăcu
mdze?
Zëma w biòłëch rãkawicach cësnie sniegã i
Gòdë przëniese.
Na dankã i dôrënczi żdają terò wszëtczé dzecë.

Dwanôsce pětaniów dzecë zadałë,
òkrãgli rok zmiescył sã w nich całi.

Jablónka

W naszym ògródkù
jablónka rosce,
czerwioné jabùszka mô.
Pòmôgóm tatkówi je zrëwac,
chãtno je pózni zjém.
Jabùszkò reno,
jabùszkò na dobranoc,
bò w nim witaminczi sã.
Dlôte jédz jabùszka kòżdi dzén!

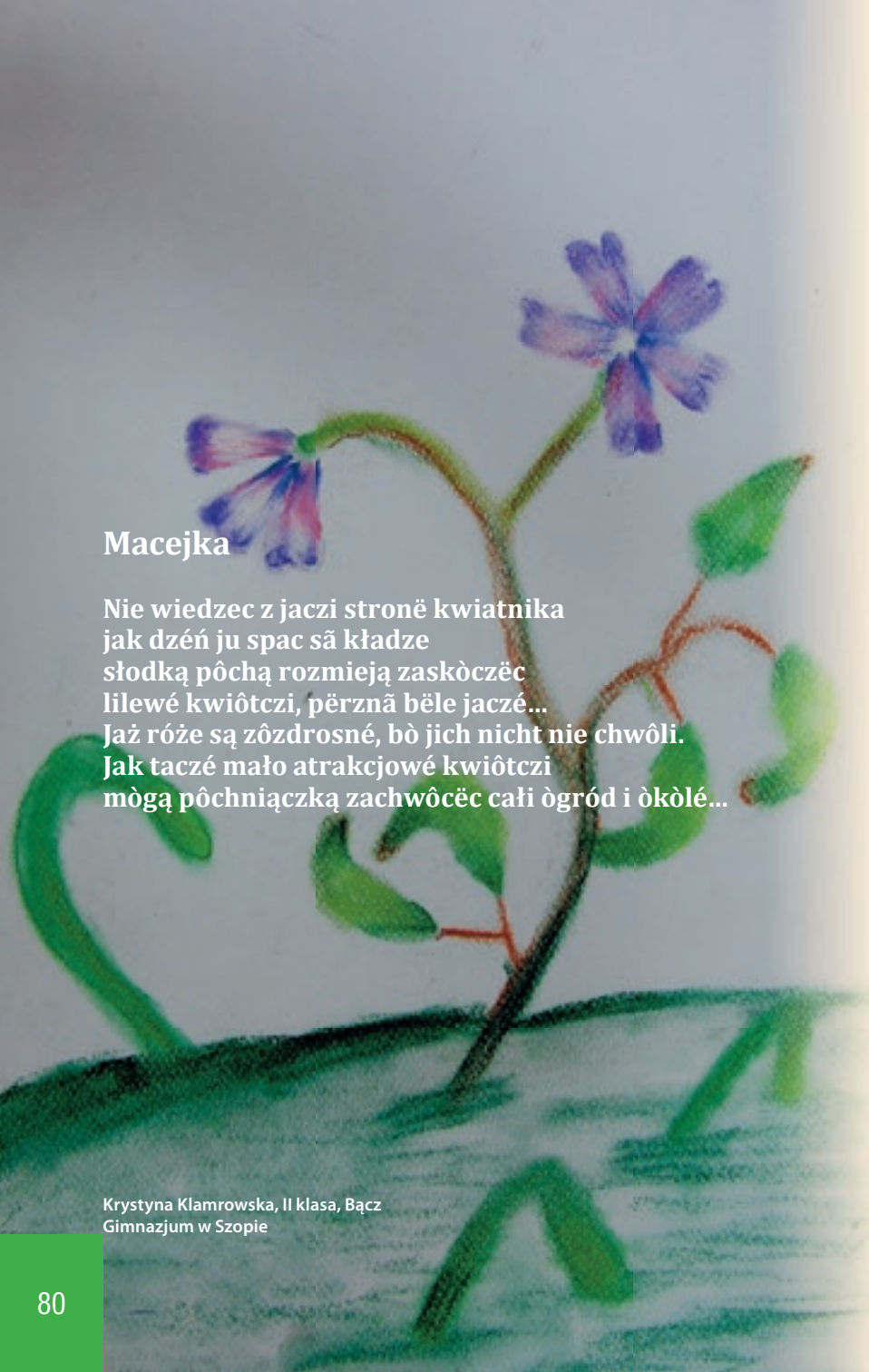
Krëjamnota mlëczów

Jednégo dnia
zazłocëła sã łąka całô
jakkbë tësãce słońôszków
na nią nôgle spadło.

Ne słońôszka na łące
téż parmienie mają,
leno nie grzeją,
bò sã za malinczé.

Za to òczë ceszą
i tak piãkno wëzdrzą.
Wiónczi, miód i wino
mòże terô robic,
mùszi sã pòspiôc
bò czarë chtos rzuci
i kwiótkóm ùroscã piórka
dlô pisklãtków na pòdëszczci.

Czasã znówù gôdają,
że tak wëzdrzi chłopskô sztabilnosc...
Jak wiater zawieje,
piórka w dół pòleca
łąka smùtnieje
z zòlu i tesznotë
tak snôżo bëło mienic sã farwama złota...
Nie wiém kùli w tim prôwdë,
a kùli blós szpòrtów.

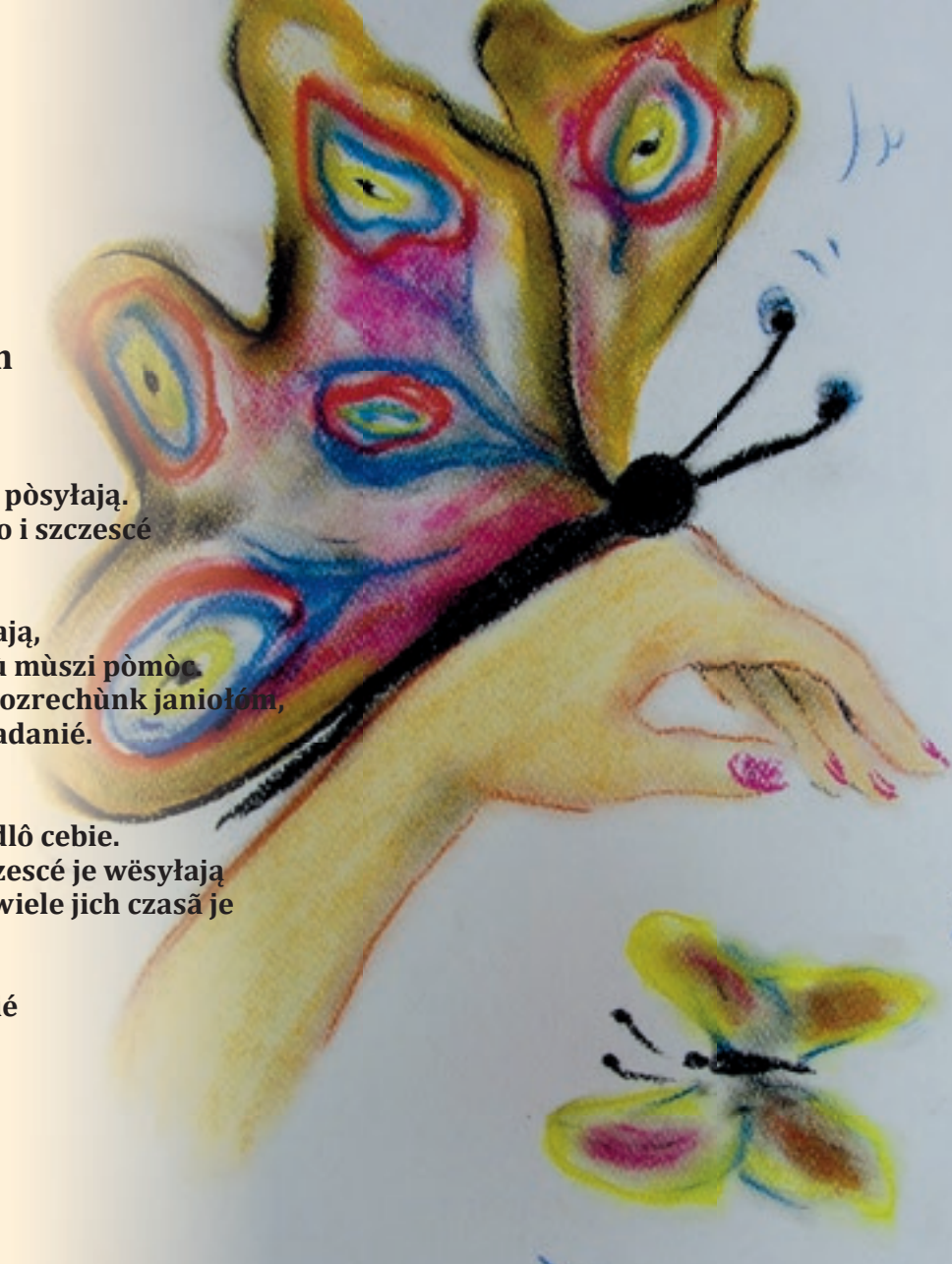

Macejka

Nie wiedzec z jaczi stroně kwiatnika
jak dzěń ju spac sã kładze
słodką pôchą rozmieją zaskòczęc
lilewé kwiòtczi, përnã bële jaczé...
Jaz róże są zòzdrosné, bò jich nicht nie chwòli.
Jak taczé mało atrakcjowé kwiòtczi
mògą pôchniãczkã zachwòcęc całi ògród i òkòlè...

Krystyna Klamrowska, II klasa, Bącz
Gimnazjum w Szopie

Prówda ò mòtilach

Jò czëła, że mòtile
są pòsłańcama nieba,
To janiołë na zemiã je pòsyłają.
Wszëtczé mòtile dobro i szczescé
lëdzóm przënòszają.
Tuńcëją w ògradze,
cekawò w òkna zazérają,
bò chcą wiedzec kòmu mùszi pòmòc.
Późni w niebie złożą rozrechùnk janiołóm,
czë dobrze spełniłë nadanié.
Jak òbaczysz mòtila,
pòmëslë sobie
że òn przëlecòł tuwò dlò ciebie.
Skòrno janiołë na szczescé je wësyłają
nie dzëwta sã, że tak wiele jich czasã je
tam dze mòtile lôtają
tam sã lëdzóm darzi,
tam niebò mò bòczenié
i stoi starżą.

Izabela Czerwionka, II klasa, Mirachowo
Gimnazjum w Szopie

Sandra Hınca, II klasa, Miechucino
SP w Miechucinie

Marzëbiónka

Kòchò, lubi, szónëje...
Sto drobnëch lëstinków marzëbiónczi
prówdã cë òdkrëje
i pòwié chtëren nie chce,
chtëren mani,
a chtëren szpòrtëje.
Lëstk pò lëstkù wëriwóm
i cëché słowa szepcã z nòdzeją
Czë të mie kwiòtkù
wëwróziš kòchanié,
czë rozstanié i łzë...
Marzëbióncò mòłò
mòże jò sã w tim rechòwanim zgùbia,
wészłò, że szpòrtëje,
A jò gò tak lubia...
Splecã sobie wiónc biòli jak snieg
na głowã gò włożã
i naceszã sã dzéwczęcã redosçã.
Marzëbióncò biòłò
kwiòtkù z naszi łączi
dzysò jiné dzéwczãta so wróżã
i zaplôtajã wiónczi.

Wiodro

Padô deszcz, kapie deszcz.
Tëli plëtów, môlech błotków
napadało dzys dlô dzôtków.
A pò deszczu wëzdrzało słunkò,
tąga mòst zbùdowa
z nieba jaż na zemiã.
Pò tim mòsce pùdą dzôłtchi
òbezdrzec swiat całi.
Mòże sã dowiedzą,
skąd sã bierzą wszëtczé cëda,
te wiôldzé i te môle.

Kùnczi sã jesén...

Jabùszka z drzewów są ju zerwóné,
Bãdze z nich smaczny sok jabkòwi
I kùcha z jabkama z aptitã zjemë.
Jaskùleczczi na drótach sedzą
Ò daleczich krajach rozprówiają,
Wnet sã do nich wëbiérają.
Cepłé dnie pòmału stëdną
Wnetka chłodë przinądą do nas.
Czas jeseni je taczi farwny,
że jaż szkòda sã z nim òddzâkòwac...

Katarzyna Lipkowska, V klasa, Kamienica Królewska
SP w Kamienicy Królewskiej

Zymkòwi kwiôtk

Tak pò përzinkù i baro cëchò
wëlôżł pierszi kwiôtk spòd sniegù,
jaż słunkò do nie zza blónów sã smieje.
Wnet ptôszczci do gniôzdów pòwróca,
na drzewach lëstczi zeloné wërosą.
Witómë snôzi zymk z wiôlgą redoscą!

Natalia Malek, VI klasa, Bączka Huta
ZS-P „Mała Szkoła” w Szopie

Laura Złoch, V klasa, Bącka Huta
ZS-P „Mała Szkoła” w Szopie

Zymkówô szpacéra

Szukómë znanków zymkù
w pòlu, na stegnie, w lese.
Wszãdze dokòła
bòcónim klekòtanim
dłudżégò sznobla
pòmiòn plotkã niese
ë skòwrónczi wòłò,
że mrówczin kòpc ju òżëł,
że leszczënë żòłto są òbùté
a wòniò zbùdzëła spiãcé pszczołë.
Zëma sã mòże spac pòłożëc,
dosc długò nama sniegã
cëska i sã gòrza.
Zymkù w zelonosc przëòblokłi,
parminiã słuńca wëzłócony.
Wez złoti klucz w swòje ręce
ë òdemknij kwiòtkóm ë lëstkóm
nabrzëmiałé pãczci.
Niech sëła twòja
nas téż òbùdzy.
Czas zabòczëc stòré sprawë
ë nowé zaczãc żëcé.

Gracjan Tandek, zerówka, Sierakowice
SP im. F. Ceynowy w Sierakowicach

Ò ZWIERZĄTACH

Adrian Kobiela, II klasa, Sierakowice
ZSZ w Sierakowicach

Lucyna Koszałka, Karczewko
Kategoria - dorośli

Paulina Miotk, II klasa, Mojuszevska Huta
SP w Mojuszu

Marcin Hinz, III klasa, Starkowa Huta
SP w Egierowie

Bôjka ò trzech kòtkach

W jednym miesce, na ùlicë Mëszki numer jednôsce,
mieszkałë trzë kòtki: czôrny, rudi i biôli,
chtërne baro bawic sã lubilë.

Rôz wlazłë w miech z mąką, a jak wëskòczilë,
to wszëtczë kòtë bëłë czësto biôłë!

Te trzë biôłë kòtki szłë sã szpacérkã.

Pòtkalë mëszkã, ò zdrowié jã spëtalë.

Mëszka na pògòdajczi nie czeka,
leno chùtiszko ùcekła.

Kòtki szłë sã dali.

Doszłë do fòntanë, gdzie ribków szukałë.

Jak wskòczilë do wòdë, blós żòbkã ùzdrzałë.

Wëlazłë z wòdë kòtki trzë: jeden bëł czôrny,
drëdzi bëł rudi,

a trzeci biôli, jak przòdë.

Bëłë terô mòkré i dodóm chùtkò nëkałë,
żebë sã wësëszëc.

A że swój adres baro dobrze znałë,

òd razu na mòl trafiłë,

nigdzie nie błãdzëlë.

Mieszkałë sã dali na ùlicë Mëszki, numer jednôsce,

ne wiesolë kòtki: czôrny, rudi i biôli,

co sã nie zgubiłë nawet w wiôldzim miesce.

Chto swój adres bëlno znaje,

wiedno dodóm trafi.

Wcale tu nie bajóm.

Natalia Urbańska, III klasa, Borowo
SP im. H. Sienkiewicza w Dzierżąźnie

Brzåtwa

Kòżdi mô jaczégòs zwierza:
Stach mô tósza,
Dark mô kòta,
Józk papùgą pëszni sã.
Asza mô trusa, Karólk mész.
Jô bë téż chcôł zwierza miec!
Wiôldzé szczescé mie pòtkàło,
złotą ribkã móm!
Òna ju spełnia mòje zëczbë,
bò òd dzysô nie jem sóm!

Kacper Szynszecki, II klasa, Miechucino
SP w Miechucinie

Drëch

Rôz do szkòlë przëszedł tós,
leno ùczëc sã – ani rusz!
Szukôł, wãchôł, gònił pò szkòle.
Jãż w kùncu zaszczekôł tak:
Ni ma tu czasã mòjégò Tómk,
haù, haù, haù?
Timczasã zazwònił zwónk,
ze salë wëbiegnął Tómk.
Tós przëskòczył do Tómk,
a że ùczbów ju bëło kùnc,
na szpacér razã mòglë wińc.
Mùszã tuwò wszëtczim rzec:
Miec pròwdzëwégò drëcha
to baro wòznô rzecz.

Jak tósz z kòtã

Kòt i tósz nie żëją w zgòdze,
ò tim kòzdi wié.
Leno jak tu przinc do rèchtu,
jak jeden pchch!, a drédzi wrr!
Szczekò tósz, bleczy kòt,
ten za ògón, nen za ùchò,
jeden drapie, grëze drédzi.
Nijak sã ni mògã zgòdzëc!
Leno mlékò i gnòt
zakùnczëlë sztrid.

Kòzdi przë swòji misce sedzy
Kòt mlékò chlapie,
Tósz grëze gnòt.
W taczim ùbëtkù
pròwdã gadac
jò dostòł (dosta) téz aptit!

Laura Kitowska, V klasa, Kartuzy
SP nr 1 im. Św. Kazimierza w Kartuzach

Jónk i kòtë

Jeden, dwa, trzë, szterà,
bleczą glosno kòtë mòtë.
Mlëczka napic bë sã chcałë.
Przëszedł Jónk, mlëczka wlòł,
kòtë pilë, a òn zdrzòł.

Marcelina Bobkowska, IV klasa, Bącka Huta
ZS-P „Mała Szkoła” w Szopie

Läst

Kòchónò Starkò!
Móm mòlégò kòtka.
Kòtk skòcze, drapie, pije mléczkò,
bawi sã kłąbkã wełnë
i mô taczé snòzé zeloné slépka.
Jak gò mùjkóm,
mrëczy sobie pò kòcémù.
Kòchónò Starkò!
Bëlno swòjégò kòtka dozéróm
i pamiátóm Twòje słowa:
zwiierz to nie je zabòwka,
to żëjącò jistnota.
Dlòte mùszi sã nim òpiekòwac.

Na pòdwòrzim

Kùr nas bùdzy ò pòrénkù,
kòt, czej nie spi, gòni mészë,
kùra jòjka niese.
Tòsz pilëje chëczy,
krowa dôwô mlékò.
Gàsé pióra na pòdëszkã
kòzdi chcòłbë miec.
Òwca w wełnã je òbùtò
na stréfle dlô ce.
A gùlòk głosno gùlgòce:
gùl, gùl, gùl, kòzdi zwiérz
wòzny je na swiece.

Agnieszka Kotłowska, III klasa, Łapalice
SP w Łapalicach

Pajk - artista

Taczi pajk to dopiérze je artista
knëpczi snòżé robi,
ùstrojiwò, plece, cëdëje.
Leno wiedno przë robòce
mëśli ò jednym:
dze pòwiesëc plotłé cëda,
żebë wszëtcë je widzelë,
Mòże cos sã ùdò przedac...
Darmò czekò,
nicht dokòzów kùpic nie chce.
Mùchë równak sã pòznałë
Wcyg nym knëpkóm ni mògą sã nadzëwòwac
Coròz blëzi pòdchòdają
cenką pòtkã dotikają...
jaż w kòrónkòwé sęcë na kùncu wpòdają.
Nasz artista głodny nie mdze
ùplotë mù służą dobrze.
Chòc mùchë w sęc sã zaplątają
to wcyg jã pòdzywiałą.
Tak czasã w żëcym je:
co dlô pajków je dobré,
dlô mùchów mòże sã skùńczëc zle.

Agnieszka Elgert, III klasa, Żukowo
Specjalny Ośrodek Szkolno-Wychowawczy w Żukowie

Toczk wanożnik

W naszym ògródkù zamieszkòł kret
i grëpã kòpców zbùdowòł wnet.
Mëma sã jiscy, co terò mdze,
ten toczk nóm wszëtkò wëkòpie.

Òj, krece, tã nasz krece,
nicht w ògródkù ciebie nie chce!
Terò je cepłò, ferie wnet,
mòże wëjedziesz w daleczy swiat.

Toczk wzał swój kòferk i kapeluszk,
fòtoaparát, słuńcowé brële.
Przeróznëch krajów zwiedzył kòł sto,
òstòł wanożnikã, że ho,ho!

Bél w wësoczych górach, w pùstinnëch piòskach szuńcowòł,
tam kòpców narobił, kùli chcòł.
Płiwòł pò òceanach, mòrzach i rzékach,
pò pròwdze robił za mòrsczegò wilka.

Wrócył na jeseni, czej ògródk pùsti bél,
wëkòpòł sobie grzëpã i ùmãczony w ni légl.
Mòże toczk wanożnik za rok zrobi tak,
że z nowã wërësi w daleczy swiat?

Jakub Klamrowski, II klasa, Szopa
ZS-P „Mała Szkoła” w Szopie

Miec hiszka

Żebë tak swégò hiszka miec
To bë dopiérze bëła rzecz!
Grzëwã mù czosac i czëszzęc gò,
a pózni sadnãc mù na krzept
i jachac w przódk, nëkac w skòk
za szëjã mòckò trzëmac gò,
włos rozwióny miec
i bëc tak wòlny, jak wiater je...
Żebë tak swégò hiszka miec
To bë dopiérze bëła rzecz!
A chòc kònika ni móm,
nijak nie jiscã sã,
snica sã pò to, bë gònic je.
Mòże rôz bãdã hiszka miec,
To bãdze dlò mie ekstra rzecz!
A póczi co, to sygnie mie
na czuczubak ù tatka bëc...

Laura Złoch, V klasa, Bącka Huta
ZS-P „Mała Szkoła” w Szopie

Jiwer skòczka

Skòczk na skrzëpkach piäkno grôł,
a jész skòcił so tej-sej.
Leno dzysô jiwer mô,
bò jak skòkôł w drzewò wprôł
i trój gwiôzdów ùdrzôł wnet.
Terô dëbelt widzy swiat,
niczegò ju nie je gwës.
Jedno drzewò czë téż dwa,
kwiôtcki trzë czë mòże szesc,
żòbków piãc czë dzesãc je...
Jak skòczk lepi sã pòczëje
znôwù na skrzëpkach bądze grôł.
Ale òdnąd przë skòkanim
wikszë bôczenië bądze miôł.

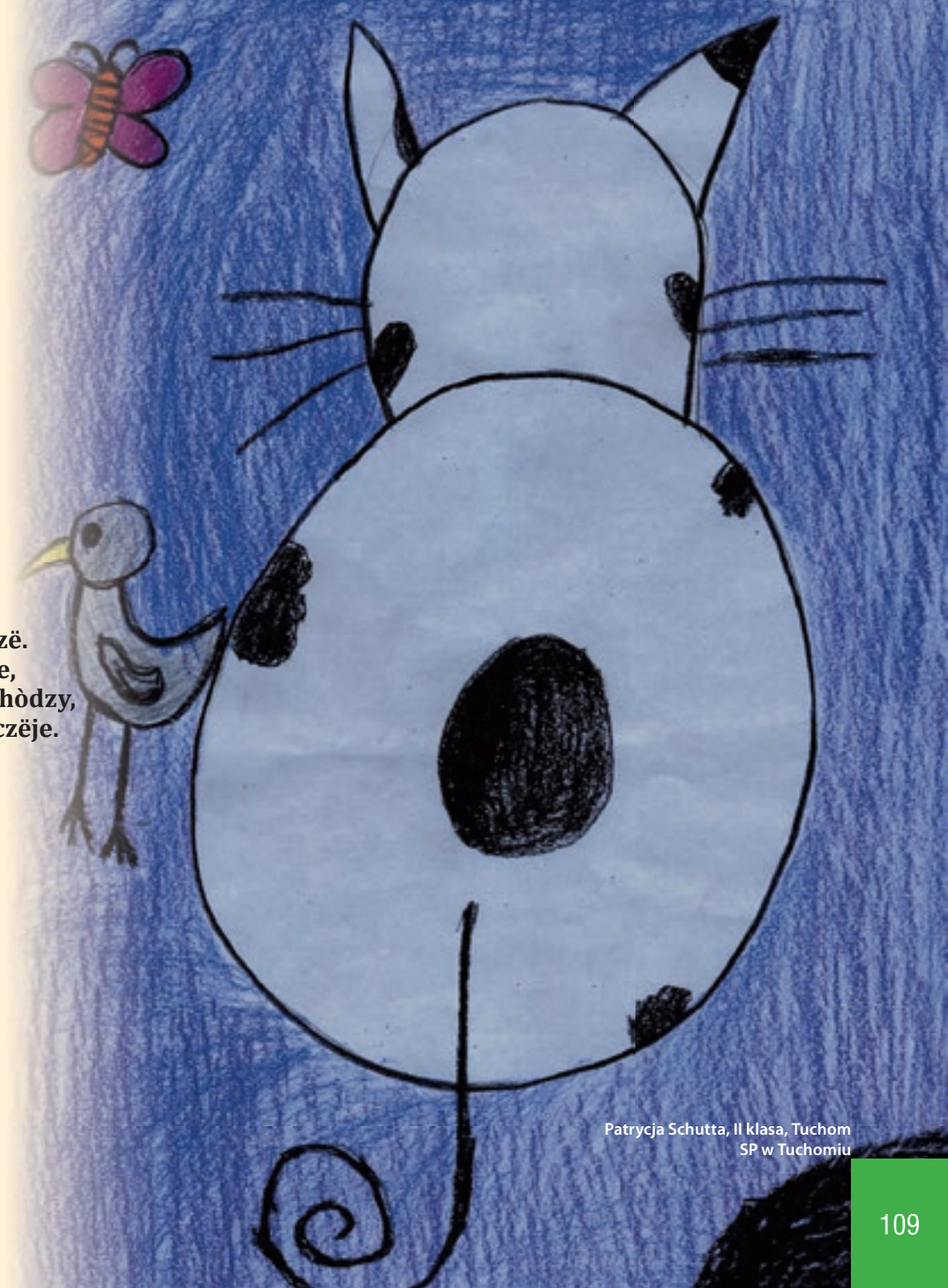
Môłé kóleczkò

Môłé kóleczkò,
wiôldzé kóleczkò,
przë môłim –
z prawi stronë ùchò,
z lewi stronë ùchò,
z prawi stronë trzë wàsë;
z lewi stronë trzë wàsë;
przë wiôldzim –
ògónk zakrącony
i je kòt tëlã òbrócony.

Kinga Gojtowska, V klasa, Leszczynki
SP im. ks. A. Sadowskiego w Lisich Jamach

Wëzgódka

Czej je malinczi,
pije mlékò.
Wiôldzi chwôtò mészë.
Jãzëkã całë całò mëje,
òpòcuszkù wiedno chòdzy,
tak że nìcht gò nie ùczëje.

Patrycja Schutta, II klasa, Tuchom
SP w Tuchomiu

Zwierzińc

Jéz frizurã nosy na jeża,
lasowim diktatorã módë je.
Dzëk pò lese nëkò,
smaczków sobie szukò.
Lepi gò òbchadac z daleka
i na pòtkanié z nim nie czekac...
Wewiórka jak w cyrkù skòcze,
baro dobrã pamiãc mò.
Z turnówczy gwësno szóstkã dostónie,
bò skrátnò je jak nicht.
Lës chitrzela zatacył sã gdzes,
szëkòwno rudã tępã zamiôtò swòjã chëcz.
Zajk nadstòwiò dłudżé ùszë,
mòże cos sã ùdò ùczëc?
Sarnë bëlno ò kòndicjã dbają
dlòte tak czãsto ùcékają...
Sowa pò nocach łukò,
ùczniów do swòji szkòłë szukò.
A dzãdzòł w drzewò klepie rôz pò rôz:
Las to najò zwierzãcò chëcz,
Blòs w lese rozmiejemë zëc!

Beniamin Arendt, zerówka, Kartuzy
SP w Pomieczyńskiej Hucie

Ò PTÔSZKACH

Dominika Serkowska, III klasa, Miechucino
Gimnazjum w Miechucinie

Natalia Rożyńska, III klasa, Borzestowo
Zespół Placówek Specjalnych w Kartuzach

Mateusz Koszałka, V klasa, Karczewko
ZS-P „Mała Szkoła” w Szopie

Sandra Hınca, II klasa, Miechucino
SP w Miechucinie

Dzëwé gãsë

Dzëwé gãsë, szaré pile
skądka wa lecyta?
Czë wa tuwò, w najich stronach
długò zabawita?

Gągòlenié czëc je z nieba,
to na pòwitanié.

Zymk i lato chùtkò miną,
a jak zaczną sã ju chłodë
pòlecyta w swiat daleczy.

Pùsto tuwò bądze.

Blós szaré piórka pò waji òstóną,
co wa zgùbia pòd lasã.

Dzòtczi je naléżą i dodóm przëniesą.

Szaré gãsë, dzëwé gãsë
czemù jesta wcyg w drodze?

Niech skrzidła waji niesą
w te jiné, nieznóné stronë.

Blós wrócta tu na zymkù,
blós bądztą znówù z nama,
bò tu doch je jak doma.

Justyna Knitter, III klasa, Sylczno
Gimnazjum w Nakli

Julita Mielewczyk, III klasa, Sierakowice
Gimnazjum w Miechucinie

Kręczy

Kręczy na czôrno są òbloklé
òd głowë do ògóna.
Kraczą jak to kręczy w zwëkù mają.
Leno nicht nie wié
ò czym tak krakają...

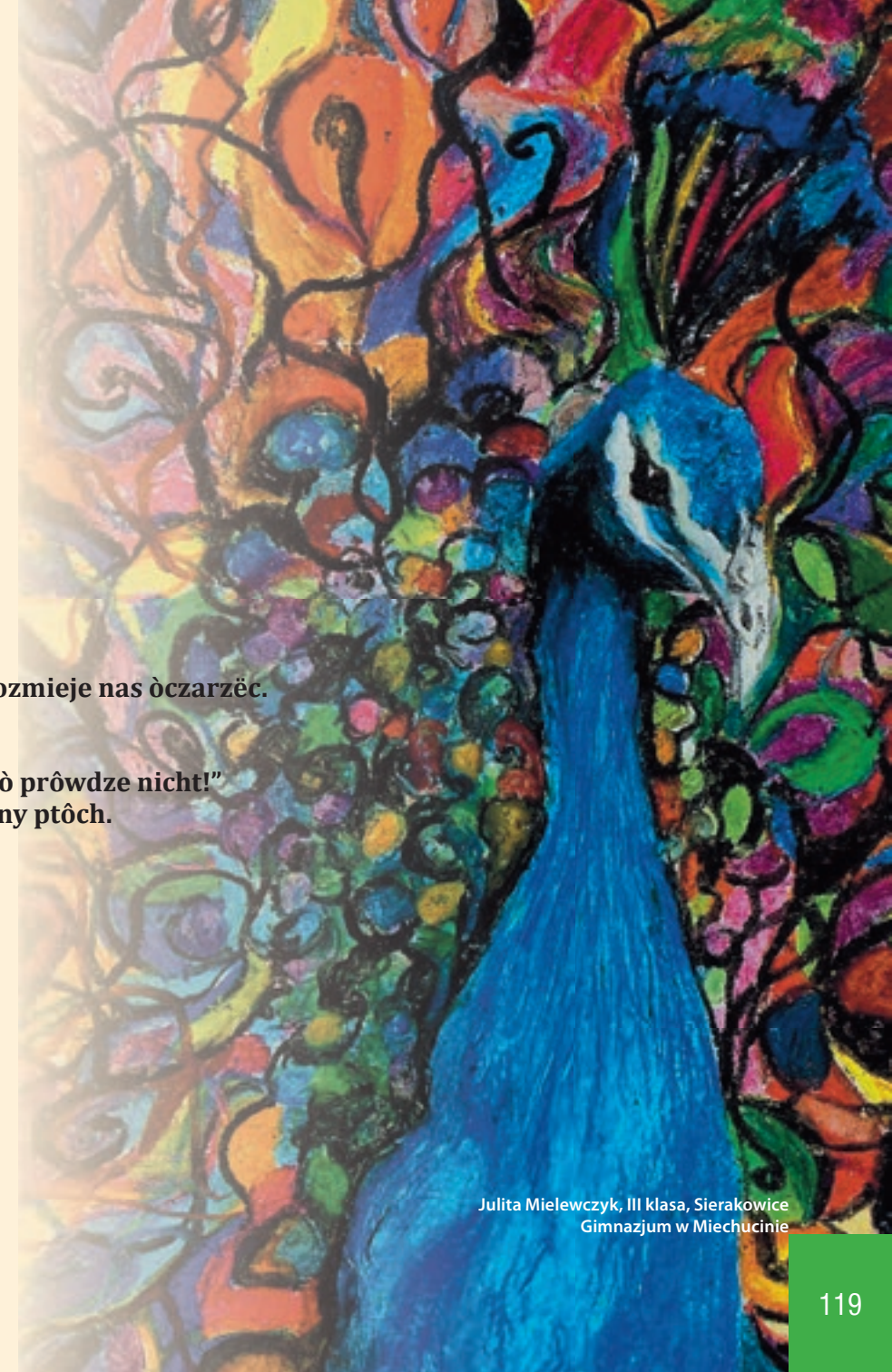
Kùkówka

Kùkówka w lese kùkô
 gwës pùstégò gniôzda szukô.
 Tam jôjka swòje znieše.
 Kùkówczën nalôzk jiny ptôszk wësedzy,
 jiny òbjimnie gò dozdrzenim
 i w swiat pòprowadzy.
 A jak pierszi rôz zakùkô
 bôczë, żebë miec chòc grosz w taszë.
 Bò jak gôdô rzeczónka:
 bez dëtków bãdziesz całi rok,
 biédné przinądą czasë...

Izabela Krupa, III klasa, Borowo
 SP im. H. Sienkiewicza w Dzierżąźnie

Paw

Paw swòje pióra stożi,
 czëp na głowie nosy,
 ògón jak wiejôk rozłóził,
 na nim łuszczą òczë pawie.
 Zelenoscą, mòdrością i złotã rozmieje nas òczarzëc.
 Paw - bùszny ptôch,
 czasã krzëczy głosã pawim:
 "Tak snôzich piórków ni mô pò prôwdze nicht!"
 Blós paw, nen królewsczi, cëdny ptôch.

Julita Mielewczyk, III klasa, Sierakowice
 Gimnazjum w Miechucinie

Ptôszk

Rôz na płoce ùsôdl ptôszk
głosno spiéwôł trile.
Tak nóm widzôł sã ten spiéw,
że më jaż kòskelë.

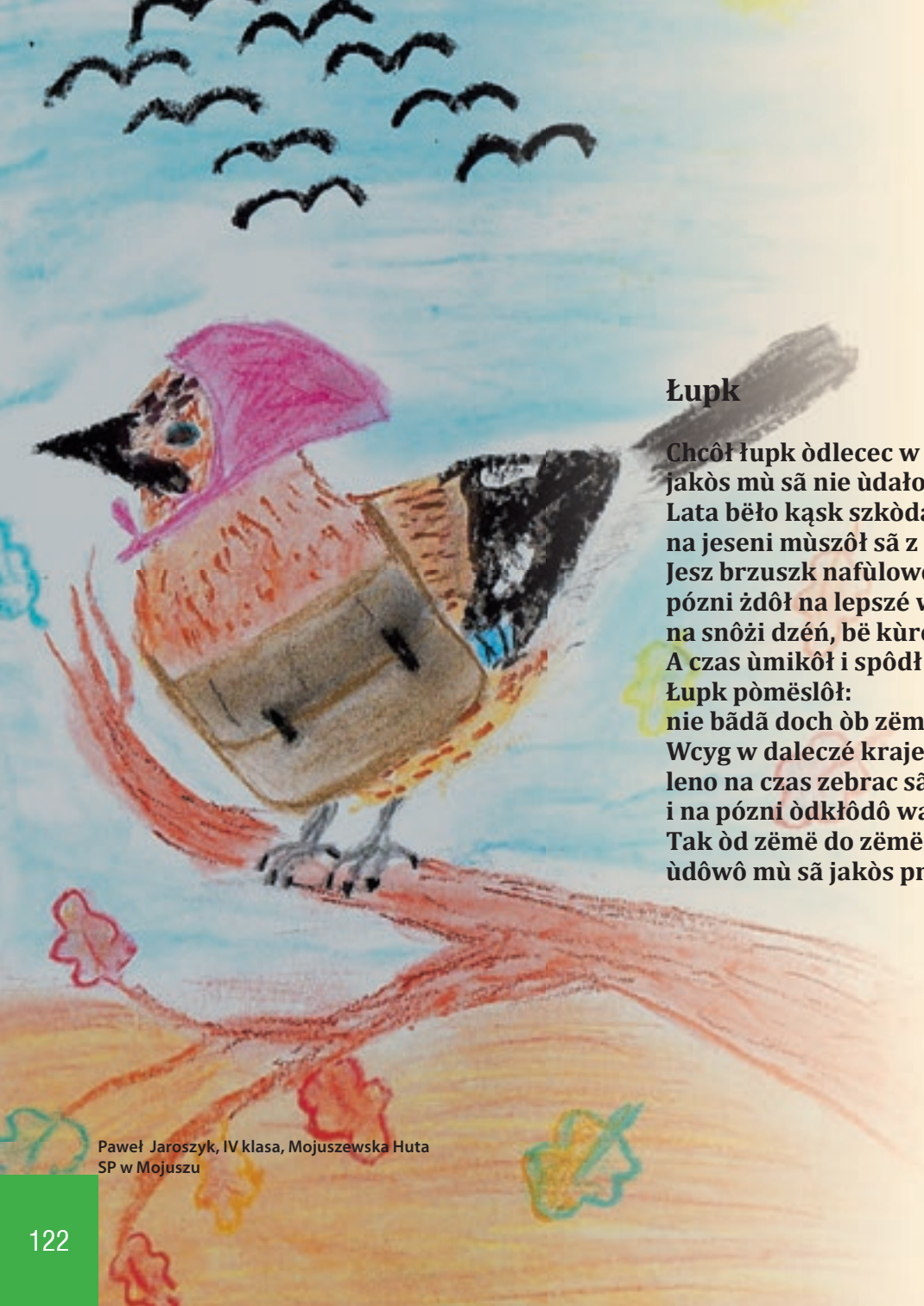
Damian Bobkowski, VI klasa, Bącz
ZS-P „Mała Szkoła” w Szopie

Sowa

W cemnym lese mieszkô sowa.
W dzień w wêtrëpie drzémié
a czej miesądz na niebie zaswiécý
òtmikô sowié òczë
i zarô pòlecý na łowë ò szaròkù.
Dzén ji do spaniô służy,
a òb noc mô wiele prôcë.
Sowa - mądrô głowa.
Czë to blós rim,
czë jakô prôwda krëje sã w tim?

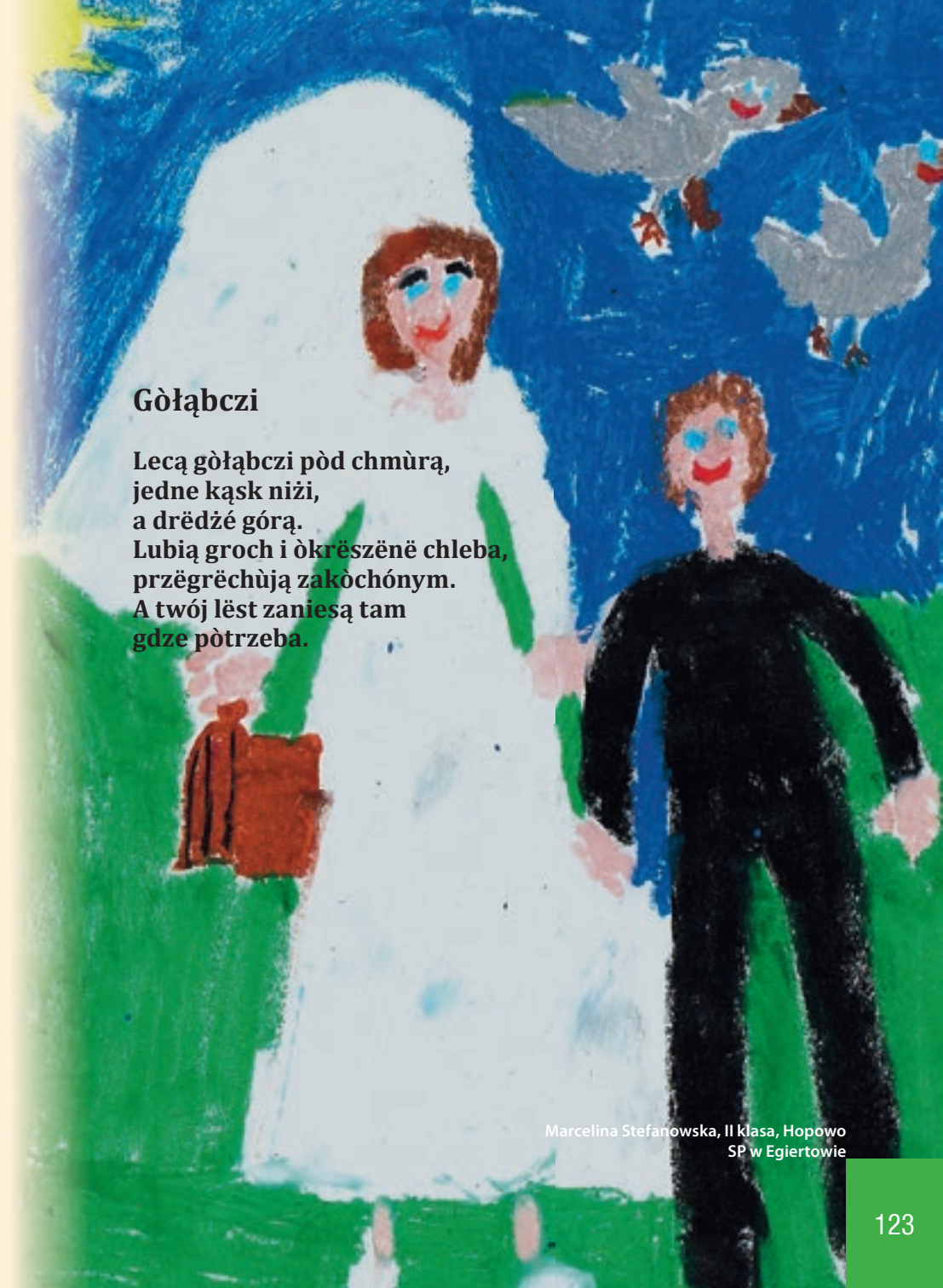
Kinga Andryskowska, III klasa, Sierakowice
Gimnazjum im. J. Piłsudskiego w Sierakowicach

Łupk

Chcôł łupk òdlecec w daleczé kraje,
 jakòs mù sã nie ùdało.
 Lata bëło kask szkòda,
 na jeseni mùszôł sã z dréchama pòżegnac.
 Jesz brzuszki nafùlowôł przed daleką drogą,
 pózni źdôł na lepsze wiatrë,
 na snôzi dzén, bë kùreszce wërészëc w swiat.
 A czas ùmikôł i spôdł pierszi snieg.
 Łupk pòmëslôł:
 nie bådã doch òb zëmã tak dalek lecôł!
 Wcyg w daleczé kraje sã wëbiérô,
 leno na czas zebrac sã ni mòże
 i na pózni òdkłôdô wanogã.
 Tak òd zëmë do zëmë
 ùdôwô mù sã jakòs przeżëc...

Paweł Jaroszyk, IV klasa, Mojuszewska Huta
 SP w Mojuszu

Gòłabczi

Lecą gòłabczi pòd chmùrą,
 jedne kask niżi,
 a drëdżë górą.
 Lubią groch i òkrëszënë chleba,
 przëgrëchùją zakòchónym.
 A twój lëst zaniesą tam
 gdzie pòtrzeba.

Marcelina Stefanowska, II klasa, Hopowo
 SP w Egiertowie

Sergiusz Kreft, V klasa, Staniszewo
SP w Pomieczyńskiej Hucie

Sroka

Sadła srocza na płoce
w czôrno-biôłim frakù.
To le nie je tak, nosëc wiedno frak...
Nibë piórka swòje czëszczi,
leno jednym òkã dokòła blòskò i
òczë przëmikò,
swiécëdlów so szukò.
Lubi złoto i strzébro,
wszëtkò co migòce i sã szkli.
Chãtno cos tam zwãdzy i
zarò zwiornie z tım.
Srokò, srokò nie ùcékòj,
òddòj to, cos wżãła!
Sroka leno zaskrzeczała i
flot òdlecała.
To le nie je tak, nosëc wiedno frak...

Strusz

Strusz je méstrã w bieganim.
Mô snôzé òczë, jak jakô pani.
Czedë përnã pòstoi
òd razu zjimô gò strach
i głowã w piòsk chùtkò chòwie.
Taczì wiòldzi, a dërch czegòs sã bòji.
Co ò tim mëslec, sama ju nie wiém...

Błażej Leman, IV klasa, Szopa
ZS-P „Mała Szkoła” w Szopie

Trulôcz

Trulôcz na długich nogach
bùszno szpacérëje,
krzëczy wniebògłosë
klangòrã wesołim.
Swòje szaro-strzébrzné piórka
pëszo nosy.
Jak w niebò sã ùnòszò
dzyw wszëtczich bierze.
Taczì wiòldzi, a lôtò jak mòtil
zwiéwno i letëchno,
chtëren prawie nick nie wòzi...

Natalia Malek, VI klasa, Bącka Huta
ZS-P „Mała Szkoła” w Szopie

Piotr Elgert, II klasa, Mezowo
SP im. H. Sienkiewicza w Dzierżąźnie

WĘLICZÓNCZI

Aleksandra Bryłowska, I klasa, Somonino
Gimnazjum im. Jana Pawła II w Somoninie

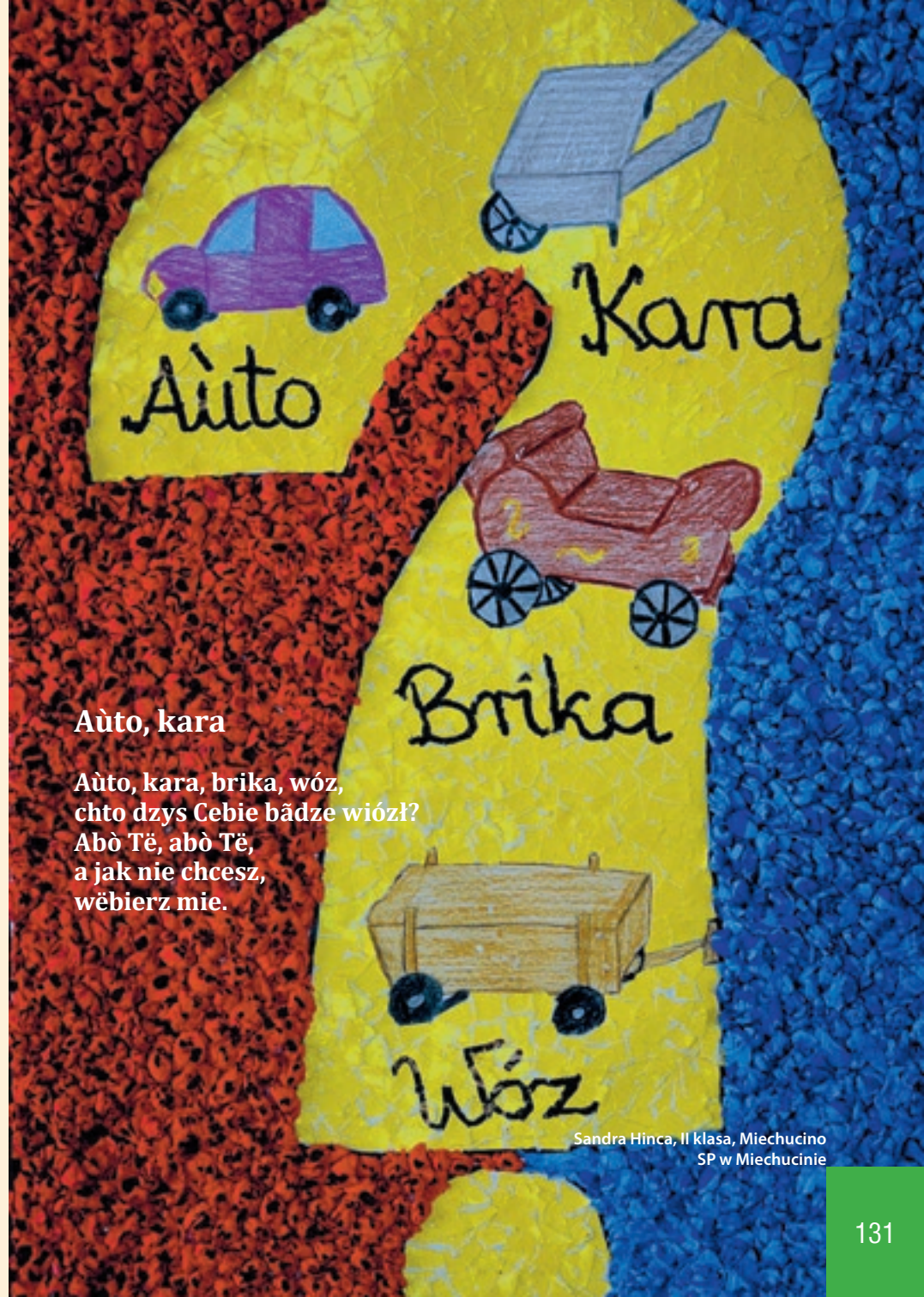
Kinga Kuziemkowska, V klasa, Łączyń
SP im. E. Kwiatkowskiego w Stężycy

Korneliusz Zdrojewski, II klasa, Mojsz
SP w Mojszu

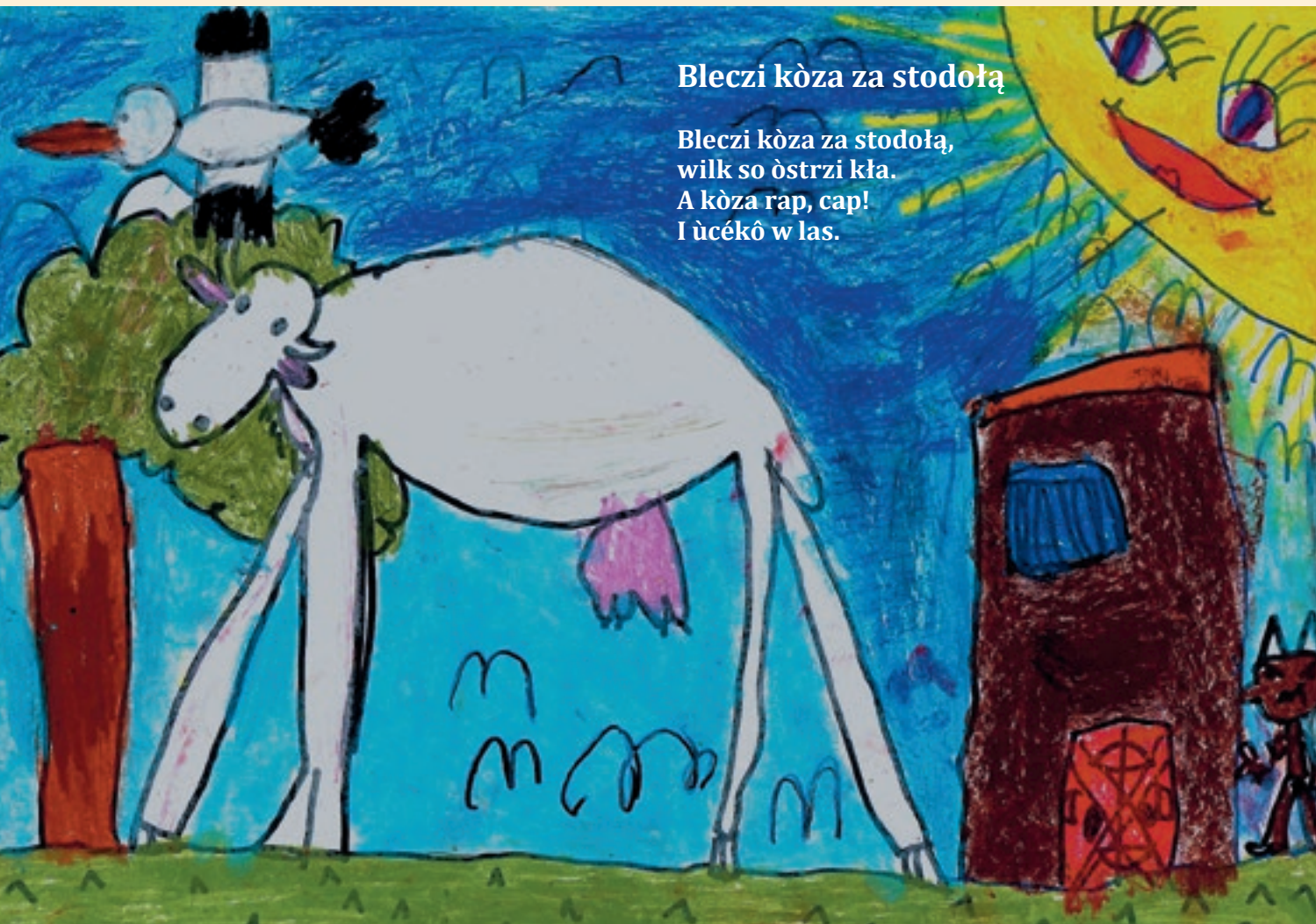
Weronika Król, IV klasa, Wilanów
SP w Wilanowie

Aùto, kara

Aùto, kara, brika, wóz,
chto dzys Cebie bãdze wiózł?
Abò Të, abò Të,
a jak nie chcesz,
wëbierz mie.

Sandra Hinc, II klasa, Miechucino
SP w Miechucinie

Bleczi kòza za stodołą

Bleczi kòza za stodołą,
wilk so òstrzi kła.
A kòza rap, cap!
I ùcékô w las.

Dôwno temù

Dôwno temù, dalek gdzes
mieszkôł sobie kòt i pies.
Pies gònił kòta,
pùjk łapôł mész.
Jak mie nie dogònisz,
pierszi òdpadniesz!

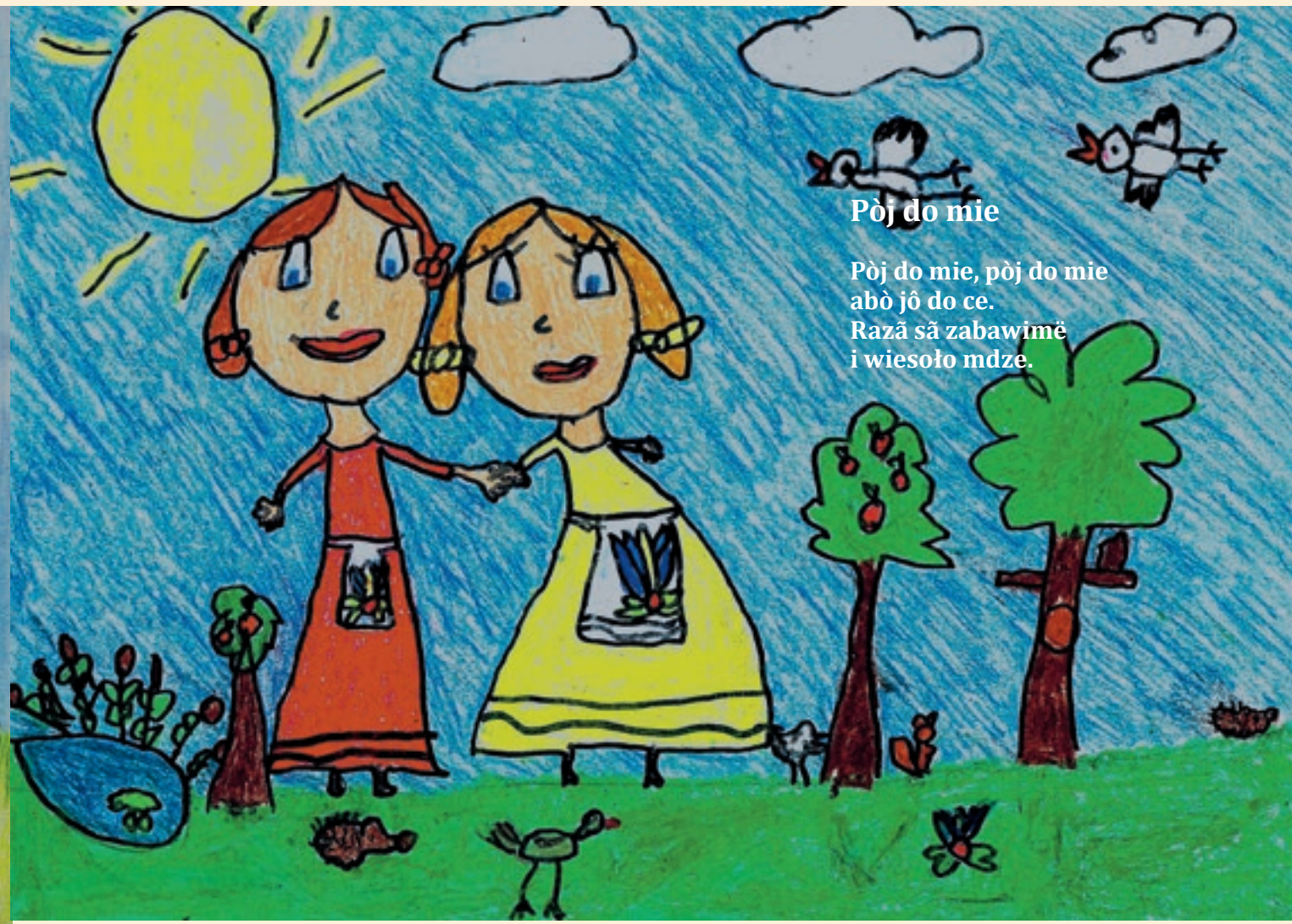
Jabkò na drzewie

Jabkò na drzewie,
sliwka w kòmpòce.
Na kògò wèpadnie,
ten mùszi pòdskòczèc!

Pòj do mie

Pòj do mie, pòj do mie
abò jò do ce.
Razã sã zabawimë
i wesoło mdze.

Mòje nóžczy

Mòje nóžczy baro džibczé
mògą skakac kùli chca.
Jeden, dwa, trzë, szterë, piãc,
czë Të též mósž skakac chãc?

Błażej Leman, IV klasa, Szopa
ZS-P „Mała Szkoła” w Szopie

Stoji kùrk na dakù

Stoji kùrk na dakù,
wcale ni mô strachù.
Wòłô głośno kikiriki!
Chto nie wierzi,
bãdże szukôł!

Oliwia Kuling, II klasa, Mezowo
SP im. H. Sienkiewicza w Dzierżąźnie

Słoń

Szedł rôz słoń
jeden, dwa, jeden, dwa.
Pòmalinkù, pò përzinkù
trąbą rêchôł w górã, w dół,
jeden, dwa, jeden, dwa.
Chto rozmieje zrobic tak?

Martyna Michalak, V klasa, Mrozy
SP im. F. Ceynowy w Sierakowicach

Klaudia Kunkel, III klasa, Mezowo
SP im. H. Sienkiewicza w Dzierżąźnie

Ò DZECACH

Karolina Kreft, I klasa, Hopy
SP w Wilanowie

Mateusz Kalinowski, II klasa, Połęczyno
SP w Egierowie

Klaudia Kunkel, III klasa, Mezowo
SP im. H. Sienkiewicza w Dzierżynie

Bez swiat

Jesz tak niedôwno
za rączkã
na krótcich nóżkach
przeziérzôł człowiek swój malinczi swiat.
Jak w ny tasce bez ùcha
szmaka zbòżowô kawa,
a swójsczi chléb z maslã
lepszi bël jak kùch.
Z pùpkã na klinie
zaslêchónô w snôzé bôjczy mëmë,
bezkłòpòtno, bez jiwrów, smùtków i wòlnô jak ptôszk
Mëslôł malinczi człowiek, że wiedno bãdze tak.
Dzeczynné lata dôwno minãlë
Jaż w òkù krący sã łza...
I sã wëdówô jakbë to wczora
wãdrowôł człowiek
i pòznówôł swiat.

Oliwia Teclaf, IV klasa, Szopa
ZS-P „Mała Szkoła” w Szopie

Mòje dzecë

Mòje dzecë są jak ptôszczy co sã ùczą lôtac.
Jô blôs dôwóm jim dozdrzenié.
Tej-sej jaczé skrzydło stłëcze,
chòc móm wiôldzé bôczenié,
òwijóm òbòłatë placë i ùlżã cepłim słowã.
Czedë jinąd jak nôparté,
dostónie pò dzobie,
chòc baro kòchóné.
Colemało smiéch je czëc na najim latawiskù,
zwòni, brzãczy zwónuszkama
gąbków dzôtków, dzobów ptôszich.
Dërgòce, gëldzy serca,
rzeszi rãce, plącë skrzydła.
Smiejemë sã!
Bò jak sã smiejemë
jesmë tak bliskò
jô i mòje dzecë,
że nawetka strëga
niewidzałégò lëftu midzë nas nie wlecý...

Pëtanié

Spëtało mie dzeculkò
- Czë Wastnò lubi dzecë?
- Baro, jem òdpòwiedza,
jak nic jinszégò na swiece
Òne są czësté ë prosté
òne w bawełnã nic nie òwijają
òne swòje serce na rãce trzymają
òne mają gąbczi co prôwdã pòwiedzą
ë òczczy co wszëtkò widzą
jak prôwdzëwi aniół.
Jô òd nich sã wicy ùczã
niżli òne òd mie.
Cëż wësoczé szkòłë,
przecztóné ksãdżi,
jô chcã jak òne
mëslec sercã ë sercã wzérac
ë to nas nôbarżi parłãczy.

Lucyna Koszałka, Karczewko
Kategoria - dorośli

Te, chtërne kòchóm

Te, chtërne kòchóm
dodôwają mie sëlë.
Òkrągłi pëseczk Julczy ceszi baro,
Michasza we mie
jak w òbrôz wzérô,
Jolka nie zlôzô z klina,
Natalka mądrze òpòwiôdô
Czasã nawetka chçą, żebë na sztót bëc jich mëmą...
Lidka kòchô
jakkbë taczé mia wëpëlnic nadanié
Agatka piäkno sã klóniô
a Zuza mie skruszô kaszëbską mòwą
Dzâkùjã za Adriancki, Emilczy, Móniczki, Paùlinczi,
Olë, Marcyszë, Łucjë, cepłé rączczy,
za Filipa, Bartosza, Dominiczka żëczlëwé słowa
Jesz tëli tëch mionów...
Czë to wierzta czë lëtaniô?
Sama nie wiém.
Żëcé pò krôj wëfùlowóné miłotą
prostą i szczerą jak serca dzôtków.
Niczegò ni mùszã żalowac.
Dzôtczi lékarztwò na smùtchi i zôle
Chòc tëli ju minãło lat,
Z wama jô nigdë nie bådã stôrô...

Angelika Jereczek, zerówka, Sierakowice
SP im. F. Ceynowy w Sierakowicach

JINÉ WIÉRZTĚ

Marcelina Dułak, IV klasa, Klukowa Huta
SP im. A. Makowskiego w Klukowej Hucie

Sandra Hince, II klasa, Miechucino
SP w Miechucinie

Patryk Bronk, III klasa, Sierakowska Huta
Gimnazjum im. J. Piłsudskiego w Sierakowicach

Witold Szuta, II klasa, Prokowo
SP w Koloni

Janiół Redoscë

Janiół Redoscë
mô włosë rozwióne
i skrzidła përzna rozszorzone.
Ōn mô bënëmn redosny żëwòt,
nijak nie biwò zajiscony.
Janiół Redoscë
snôzi, cëchi, niewidzałi,
nie spùszczò nas z òka
i skrzidlama òbjimò.
Szkòda, że na janielską mòwã
jesmë za głëchi...
Janiół Redoscë
chróni nas jak mòze
przed smùtkã i bólã,
przed ùpòdkã i łzama.
Janiele Redoscë,
niewidzałi, snôzi, cëchi,
wiedno nas prowadzë,
wiedno bãdzë dëcht sprzëti.

Julia Staroszczyk, II klasa, Kiełpino
Gimnazjum w Kiełpinie

Wiktor Czaja, III klasa, Łączki
ZS-P „Mała Szkoła” w Szopie

Farwë

Czôrné ptôchë pòzlecałë
a tej głosno zakrakałë:
czôrné niebò, czôrny las,
czôrnô wòda, czôrné kwiatë,
czôrné słunkò z czôrną bloną,
czôrny, smùtny dzień.

A jak dzôłtci przënëkałë
ze smiéchã i spiéwã,
taczì swiat ùzdrzałë:
mòdré niebò, las zelony,
strzébrznô wòda, farwné kwiatë,
złoté słunkò,
farwny, snôżi dzień.

Czôrné ptôchë wëpłoszimë,
niech òdleca dalek stąd.
Më farwama sã ceszimë
i kòżdim zwëczajnym dnia.

Tidzén

Ò tim kòżdè dzeckò wié,
że tidzén mô sémë dni.
Leno jak jich miona bëłno zapamiãtac,
żebë sã nie zmilëc i jich nie pòplãtac.
Pierszi je pòniedzôłk – zarô pò niedzielë,
wtórk je wtóri – to znaczy drëdżi,
we westrzódkù dni strzoda stoji,
czwiôrtk je czwiôrti za régã,
a piątk za nim jakno piãti jidze,
jesz sobòta – czedë kuńczimë wszedną
robòtã
i niedzielà – co nie chce dzecy w szkòle.
I tak dzén za dniã nëkò,
ani sã nie òbezdrzisz,
a ju nowi tidzén w pòszëkù.

Kacper Okrój, IV klasa, Mojszewska Huta
SP w Mojszszu

JESZ KĄSK
NA WIESOŁO

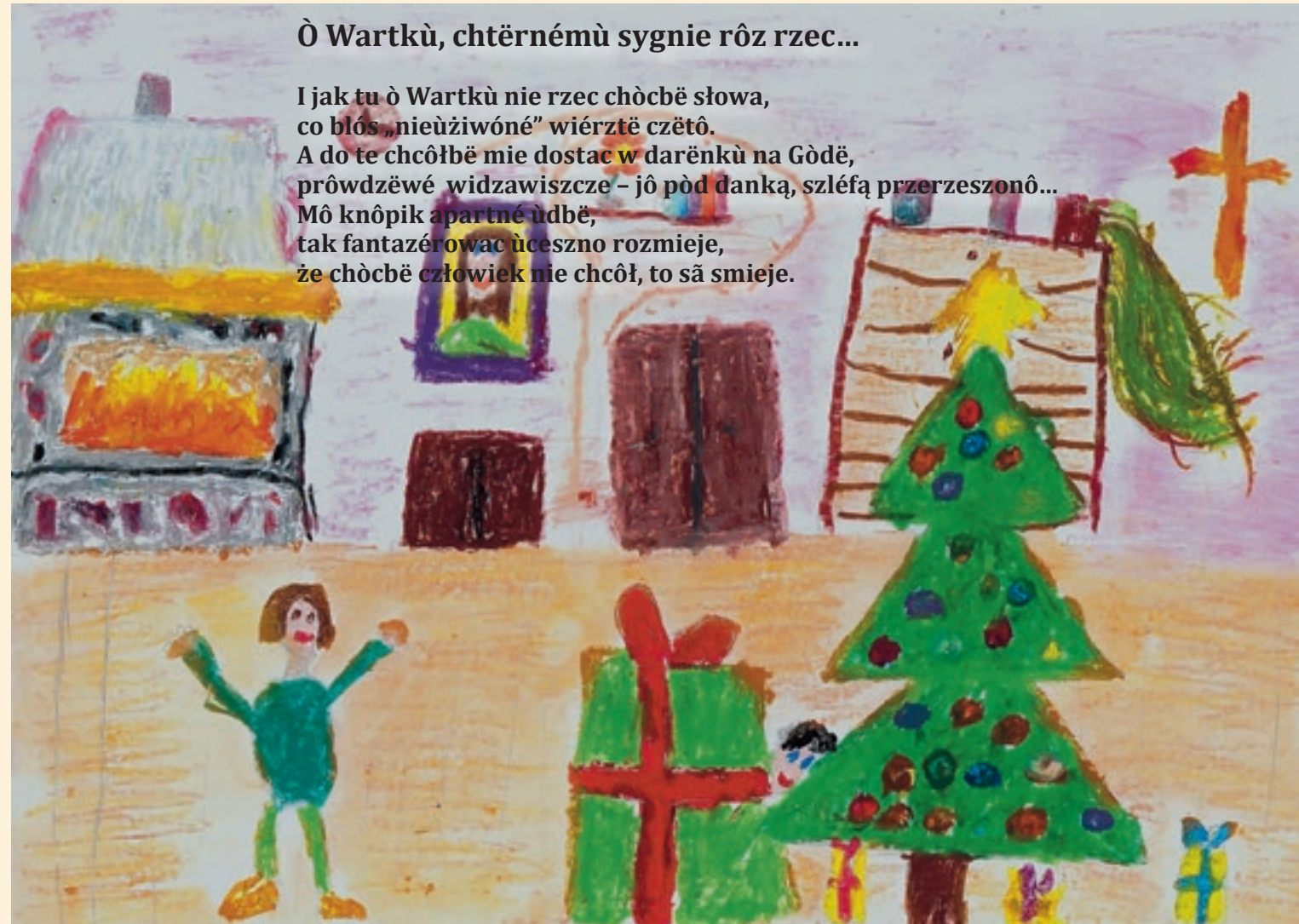
Filip Strzyżewski, V klasa, Kartuzy
SP nr 1 im. Św. Kazimierza w Kartuzach

Agata Dalecka, II klasa, Kiełpino
Gimnazjum im. ks. A. Arasmsusa w Kiełpinie

Dominik Klamrowski, IV klasa, Bącz
ZS-P „Mała Szkoła” w Szopie

Ò Wartkù, chtërnémù sygnie rôz rzec...

I jak tu ò Wartkù nie rzec chòcbë słowa,
co blós „nieùziwóné” wiérztë czëtô.
A do te chcôłbë mie dostac w darënkù na Gòdë,
prôwdzëwé widzawiszczë – jô pòd danką, szlëfą przerzeszonô...
Mô knôpik apartné ùdbë,
tak fantazérowac ùceszno rozmieje,
że chòcbë człowiek nie chcôł, to sã smieje.

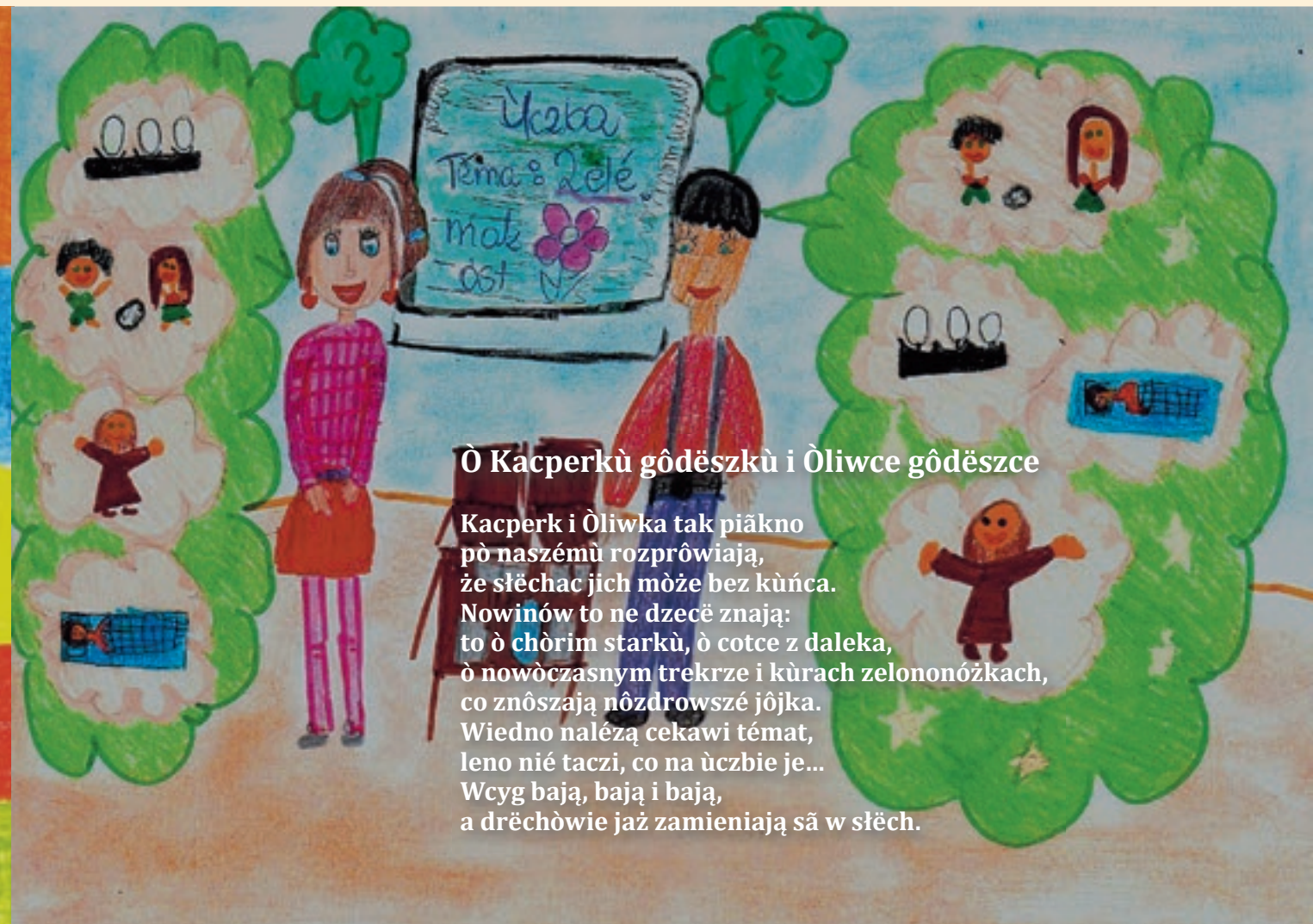
Wartysław Borowski, II klasa, Kamienicka Huta
ZS-P „Mała Szkoła” w Szopie

Ò Kùbie wòjôrzu

A Kùba – môłi wòjôrz nieùlãkłi
wszëtkò co kaszëbsczé, kòchò baro.
Doma swòjégò bracyńka kaszëbic ùczy bez ùstónkù,
zadówk na bëłnégò szkólnégò pò prôwdze mô.
Dłò Kùbë: dobri dzén, dzãka, do ùzdrzeniô,
to sã słowa nié do zastãpieniô!

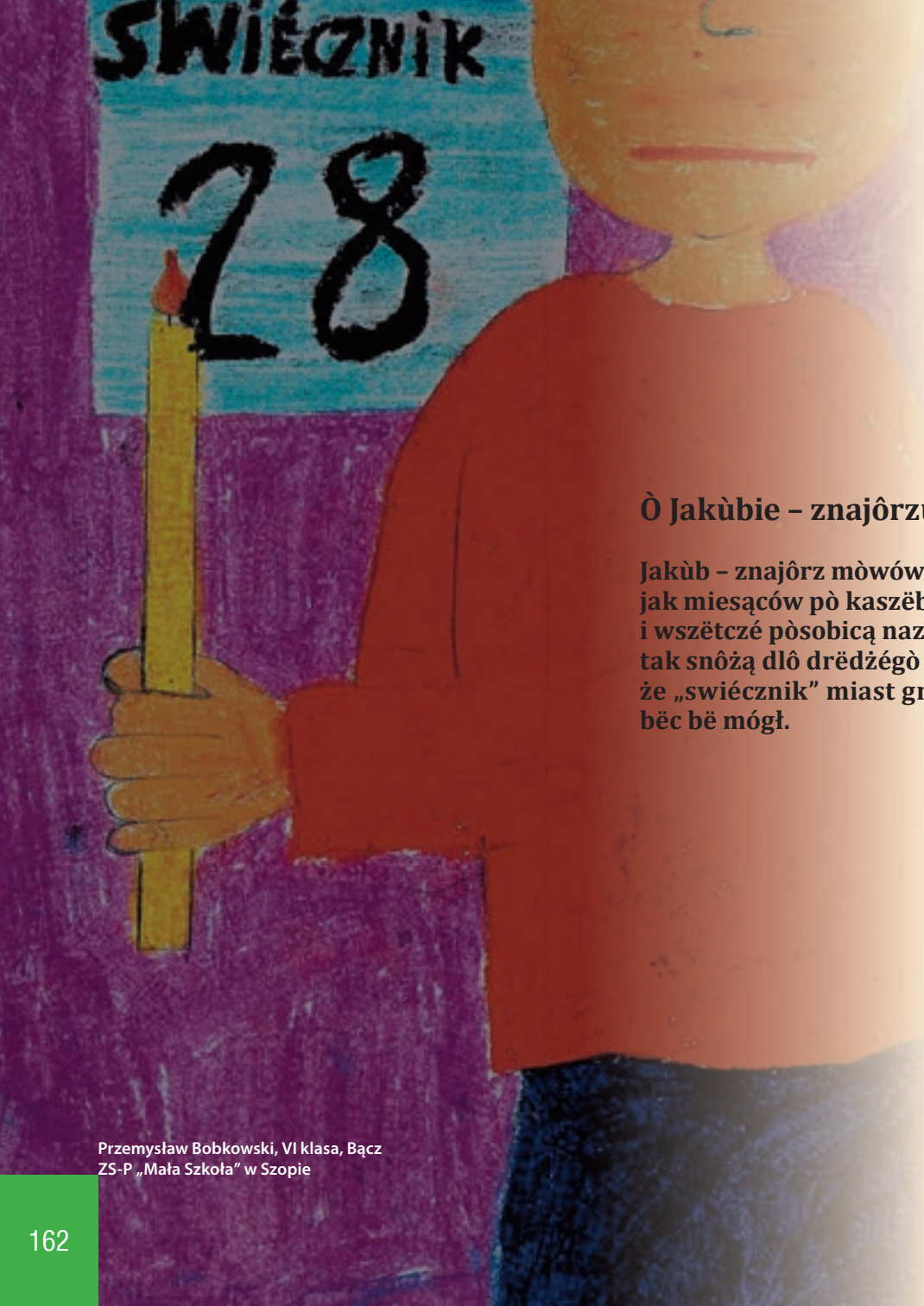
Dominik Klamrowski, IV klasa, Bącz
ZS-P „Mała Szkoła” w Szopie

Ò Kacperkù gòdëszkù i Òliwce gòdëszce

Kacperk i Òliwka tak piãkno
pò naszémù rozprôwiają,
że slëchac jich mòże bez kùńca.
Nowinów to ne dzecë znają:
to ò chòrim starkù, ò cotce z daleka,
ò nowòczasnym trekrze i kùrach zelononózkach,
co znôszają nòzdrowszé jòjka.
Wiedno nalëżã cekawi témat,
leno nié taczì, co na ùczbie je...
Wcyg bajã, bajã i bajã,
a drëchòwie jãz zamieniają sã w slëch.

Klaudia Modrzejewska, VI klasa, Starkowa Huta
SP w Egierowie

Ò Jakùbie – znajôrzu mòwów

Jakùb – znajôrz mòwów
jak miesąców pò kaszëbskù sã nauczył
i wszëtczé pòsobicą nazwac rozmiół ju,
tak snôżą dlô drëdżégò miesąca pòzwã dół,
że „swięcznik” miast gromicznika pò prôwdze
bëc bë mógł.

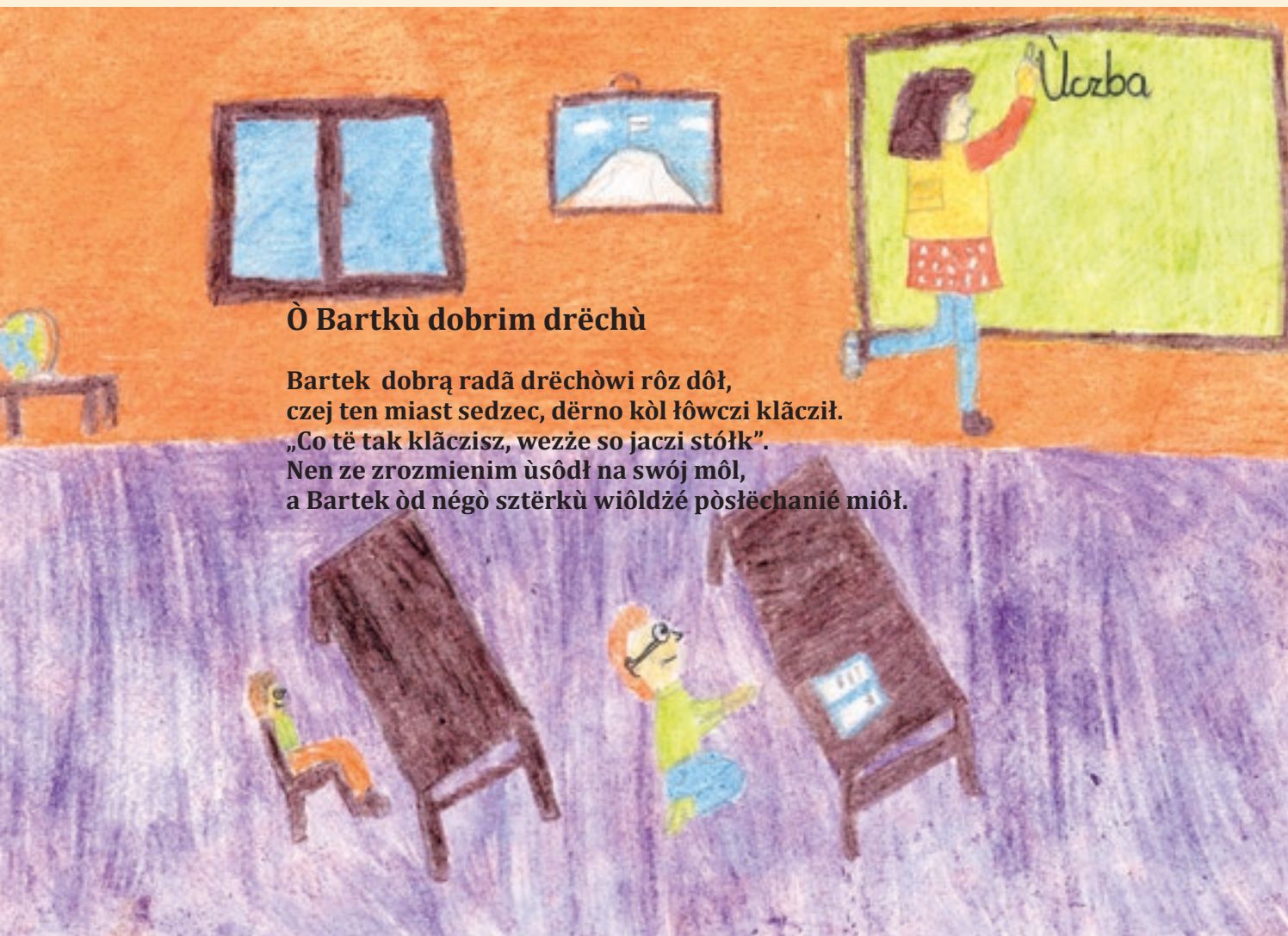
Przemysław Bobkowski, VI klasa, Bącz
ZS-P „Mała Szkoła” w Szopie

Ò Milence lubòtnicë kaszëbsczégò jãzëka

„Jak jô lubiã kaszëbsczë jãzëk” – czãsto gôdô,
chce kaszëbic kòżdi dzén.
Lubi piesniã „Mòje stronë”
i głosno spiëwô „Wiater sztormã z mòrdë dmie”.
Baro sã zdżëwiła, że na „mòrda”,
to tak pò prôwdze „norda” je...

Nikola Brzeska, VI klasa, Starkowa Huta
SP w Egiertowie

Ò Bartkù dobrim drëchù

Bartek dobrą radã drëchòwi rôz dôł,
 czej ten miast sedzec, dërno kòl łòwczì klãczył.
 „Co tã tak klãczisz, wezże so jaczi stółk”.
 Nen ze zrozumienim ùsòdł na swój mól,
 a Bartek òd négò sztërkù wiòldzé pòslëchanié miòł.

Ò Dąbrówce mòli mrówce

Malëczkò Dąbrówka reno biegùlkò
 z ùsmiëwkã zwãczno wòłò „Dobli dzëń!”
 A mie sã serce smieje i skrzydła roscą nieùzdrzóné,
 bò za nią całé karno przedszkòłowników
 witò mie z ùklónã i z rãczką do bómka wëcygnioną...
 Móm szczescé, bò kòchóm dzecë
 i móm miłotą òdpłaconé.

SPIŠĚNK RZECZI

Wstāp.....	7
Rodzēna i chēc.	9
Adres.....	11
Aneczka.....	12
Bādā gbūrā (dlō Dawidka).....	13
Chto tak ò nas dbō.....	14
Mōja starka.....	15
Dlō mēmē.....	17
Jiwer z pùpką.....	19
Mój janiółk.....	20
Na dobranoc.....	21
Najō chēc.....	23
Pòdzāka dlō starka.....	24
Òczē mēmē.....	25
Roczēzna.....	27
W kapnicē.....	28
W mēminym ògródkù.....	29
Wiertka ò ùspōwanim.....	31
Niedzela.....	33
Ò pòstēsnoce	35
Anielsczē dzōtczi.....	37
Czarē.....	39
Taczi knōpik.....	40
To jō.....	41
Jigrē	43
Bal przestrojińców.....	45
Do pōrē.....	46
Jigra w paktē.....	47
Kōnik na biegūnach.....	49
Krōsniāta.....	51
Mōja òrkestra (dlō Wartka).....	53
Redosc (dlō Zuzē).....	54
Zēmòwé jigrē.....	55
Saniówka.....	57
Wiesołi swiat.....	59

Ò kaszēbsczim swiece	61
Bana z lētrama.....	63
Kaszēbsczē smaczci.....	64
Mōłi ricérz.....	65
Mōwa.....	67
Ò prziròdze	69
Drzewóm.....	71
Czādē rokù.....	73
Deszczik.....	75
Dwanōsce pētaniów.....	76
Jablónka.....	78
Krējamnota mléczów.....	79
Macejka.....	80
Prōwda ò mōtilach.....	81
Marzēbiónka.....	83
Wiodro.....	85
Kuńczy sã jesēń.....	86
Zymkōwi kwiōtk.....	87
Zymkōwō szpacéra.....	89
Ò zwierzātach	91
Bōjka ò trzech kōtkach.....	93
Brzātwa.....	95
Drēch.....	97
Jak tós z kōtā.....	98
Jónk i kōtē.....	99
Lēst.....	101
Na pòdwòrzim.....	102
Pajk - artista.....	103
Tocz k wanoźnik.....	104
Miec hiszka.....	105
Jiwer skòczka.....	107
Mōłē kōleczkò.....	108
Wēzgódka.....	109
Zwierzīnc.....	111
Ò ptōszkach	113
Dzēwé gāsē.....	115
Krēczi.....	117
Kùkówka.....	118
Paw.....	119

Ptôszk.....	120
Sowa.....	121
Łupk.....	122
Gòłabczi.....	123
Sroka.....	125
Strusz.....	126
Trulôcz.....	127
Wëliczónczy	129
Aùto, kara.....	131
Bleczi kòza za stodołą.....	132
Dòwno temù	133
Jabkò na drzewie.....	134
Pòj do mie	135
Mòje nòzcy	136
Stoji kùrk na dakù.....	137
Słòń	139
Ò dzecach	141
Bez swiat	143
Mòje dzecë	144
Pëtanié	145
Jiné wiérztë	149
Janiół Redoscë	151
Farwë	153
Tidzén	155
Jesz kask na wiesoło	157
Ò Wartkù, chtërnémù sygnie rôz rzec.....	159
Ò Kùbie wòjòrzu	160
Ò Kacperkù gòdëszkù i Òliwce gòdëszce	161
Ò Jakùbie – znajòrzu mòwów.....	162
Ò Milence lubòtnicë kaszëbsczégò jãzëka.....	163
Ò Bartkù dobrim drëchù	164
Ò Dąbrówce mòłi mrówce	165